

Innehåll

Förord	2
1 Budbäraren	3
2 Budskapet	6
3 Förflyttad till himlen	10
4 En tid utan motsvarighet kommer	13
5 Djävulens strategi avslöjas	17
6 Aktuella profetior	24
7 Äntligen fred	36
8 Det stora allvaret	40

Förord

Bibelns sista budskap finns i Uppenbarelseboken, den sista boken i Bibeln. Dess innehåll kan uppfattas som svårt att förstå, men det får inte hindra oss att ta del av det. Budskapet i Uppenbarelseboken är till större delen ett som rör den dramatik som kommer att prägla avslutningen av vår tidsålder. Det ger boken en speciell uppgift i vår tid eftersom vi nu ser de tecken som pekar på att vi verkar befinna oss i denna avslutning.

Den bok som Du nu håller i handen ger sig inte ut för att vara en heltäckande undervisning och kommentar till Uppenbarelseboken. Den vill bara ge en inblick i Bibelns sista bok samt även visa på att vi i vår tid kan bättre förstå dess budskap genom det som nu sker i världen. Framförallt vill boken vara ett väckelserop som påminner om att Jesu andra tillkommelse kan vara mycket nära och att det därför är viktigt att hålla fast vid Bibelns profetiska budskap, vilket ger kunskap om och insikt kring denna händelse.

"Och se, jag kommer snart. Salig är den som håller fast vid profetians ord i denna bok."
Upp. 22:7.

Holger Nilsson

1

Budbäraren

Det måste ha varit en helt överväldigande upplevelse för Johannes att ta emot den uppenbarelse som vi läser om i Uppenbarelsesboken. Den utgör verkligen ett både spännande och högaktuellt budskap.

Ingen av Bibelns böcker har väl som Uppenbarelsesboken kunnat sätta igång människors fantasi och funderingar över dess innehåll. Det är inte bara kristna som har funderat över de mäktiga och dramatiska händelser som finns nedtecknade i Uppenbarelsesboken. Även författare och filmproducenter har inspirerats av denna Bibelns sista bok.

För att vi bättre skall kunna förstå vilka omständigheter som var för handen när uppenbarelsen kom till Johannes, behöver vi ha lite bakgrundsfakta. Vi kan sedan tillsammans med honom stå förundrande inför uppenbarelsen.

Bakgrunden är också den en intressant historia och ger en inblick i den lärjunges liv som Jesus en gång kallade att följa honom. Den gängse uppfattningen är att det är denne lärjunge till Jesus som har skrivit såväl Johannes evangelium och de tre brev som bär hans namn samt även Uppenbarelsesboken.

Johannes hade under de år som han vandrade med Jesus fått se stora under. Det var en relativt kort tid som Jesus verkade innan Han blev korsfäst. Detta var inte slutet, Jesus uppstod från döden och lärjungarna kunde åter möta sin Mästare. Denna tid hade också en begränsning, fyrtio dagar läser vi om att den varade. Efter denna tid upptogs Jesus till den himmelska världen. Kvar stod lärjungarna och såg efter sin Mästare, då Han försvann ur deras åsyn.

Nu stod lärjungarna inför den uppgift som Jesus gett dem, nämligen att gå åstad för att predika det budskap som Jesus hade undervisat dem om. De gick åstad och spred det revolutionerande budskapet. Ganska snart ges också erkännandet att det förhöll sig om ett sådant. På det här sättet uttrycks det av några motståndare till evangeliet, när det hade nått fram och förkunnats i Tessalonika: *"Nu är de här också, de som har vänt upp och ner på hela världen..."* Apg. 17:6.

Man kan säga att det ligger en överdrift i detta påstående, när man vid denna tidpunkt förmedlat evangelium till Tessalonika i Grekland. Det skedde vid ca år 50, och då hade budskapet inte på långt när nått ut till hela världen, men man skulle nu i vår tid kunna säga att den beskrivningen passar bra. Budskapet har över hela världen varit omvälvande för de människor som har tagit det till sig. De har fått uppleva att det funnits gudomlig kraft i det budskap som en gång gick över Jesu läppar.

Tillsammans utgör de som tror på Jesus en så stor skara att den överträffar alla andra grupperingar som funnits i världen. Denna skara upplever nu en explosionsartad ökning utan motstycke i historien. Det finns uppgifter som talar om att varje dygn tar ca 100 000 människor personlig ställning och bjuder in Jesus i sina liv. Endast Gud vet det rätta antalet, men att vår tid upplever historiens största tillströmning till Guds rike, det är ställt utom allt tvivel.

Jesus har blivit världshistoriens mest kända person. Även tideräkningen bär sitt vittnesbörd om honom och även den mest inbitne ateist tvingas ge sitt vittnesbörd om Jesus Kristus, när han nämner ett årtal antingen före eller efter Kristi födelse.

Det har inte heller skrivits så många böcker om någon annan person i världshistorien, som om just Jesus. Bokhyllor har under historiens gång fyllts med böcker om Honom. Människor har fascinerats av Hans liv, som inte liknar någon annans. Detta är inte heller att undra på, Hans liv var ju gudomligt, Gud uppenbarad i mänsklig gestalt!

Kan det finnas något viktigare än att ta reda på hur ett sådant liv gestaltades, eller att ta del av det budskap som Guds Son frambar? Svaret på det kan ses hos de människor som till och med varit villiga att ge sina liv, för att få del av detta budskap. Det finns många exempel på sådana människor i länder där Bibeln har varit förbjuden.

Det är något att tänka på för oss som har fri tillgång till Bibeln och som kanske har flera exemplar i våra bokhyllor. Om den står där och är oläst, är det dags att ta ner den från hyllan! Det är inte som en öppen bok som den skänker liv och förvandling, utan när dess budskap läses och tas emot med ett öppet sinne!

Det är då det gudomliga ordet är förvandlande och kraftfullt, så att man kan tala om att övergå från döden till livet! Kan vi tänka oss något större? Det har också evighetsvärde att ta emot det gudomliga ordet, det gör att vi inför evigheten inte kommer under någon dom. Den som tycker att detta låter alltför stort kan själv se att Jesus är garanten för att det förhåller sig på detta sätt, han säger: *"Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet."* Joh. 5:24.

Genom att vi tar emot det gudomliga ordet uppstår också ett kärleksförhållande till Jesus, ett gudomligt kärleksförhållande. Tänk så stort detta egentligen är! Förhållandet till Jesu ord visar också om det verkligen existerar ett sådant: *"Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord. Det ord som ni hör är inte mitt utan kommer från Fadern som har sänt mig."* Joh. 14:24.

Det var alltså denne Johannes som skrev ned dessa Jesu ord, som vi här citerat, som också fick uppenbarelsen som vi återfinner i den bok som kallas för Uppenbarelsesboken.

Det ligger många år mellan den tid då Johannes vandrade som lärjunge tillsammans med Jesus genom landskapen Galileen, Samarien och Judeen, fram till den tidpunkt då han mottog uppenbarelsen som han nedtecknade. Innan vi möter honom vid det tillfället skall vi lite kort se på vad Johannes var med om under den mellanliggande tiden.

Efter det att Jesus hade skilts från sina lärjungar vid himmelfärden, vandrade de ut på vägarna till olika städer och byar för att förkunna erbjudandet till människor att komma in i Guds rike.

De olika lärjungarna kom till vitt skilda platser med budskapet om den uppståndne. Det var inte bara ett livsförvandlande budskap, utan också ett utmanande sådant att någon uppstått från de döda. Det gjorde att anhängarna av gamla trosseder och religioner kände sig hotade. Detta resulterade i ett motstånd från de som ville behålla sina sedvänjor och uppfattningar. Det fanns människor som till och med var villiga att döda dessa sändebud, som bar fram budskapet om omvändelse och tro på Guds Son, Jesus Kristus. Kyrkohistorien vittnar om att till slut var alla lärjungar dödade, så när som på en. De blev

martyrer för sin tro. Den ende av Jesu lärjungar som inte blev dödad, var just lärjungen Johannes.

Inte heller Johannes kom undan motståndet och förföljelsen. Det berättas om honom att han kom till Efesus i mindre Asien, där han var verksam. Han blev på grund av sitt vittnesbörd om Jesus därifrån förvisad till ön Patmos. Denna förvisning till Patmos var en del i den förföljelse som riktades mot kristna under senare delen av det första århundradet. Den grymme kejsaren Neros efterföljare var kejsaren Domitianus, vars förföljelser var mer utsträckta geografiskt sett och nådde bland andra platser staden Efesus, där Johannes blev drabbad. Det var i mitten på det sista årtiondet av det första århundradet, alltså omkring år 95, som han förvisades till isolering på ön Patmos i Egeiska havet.

Johannes hade nu nått en hög ålder och vi kan förmoda att hans kroppskrafter var i avtagande, med allt vad det innebar. Till detta kom också att han måste skiljas från sina trossyskon i Efesus och uppleva ensamhetens börda. På ön Patmos finns en grotta som utpekas som den plats där Johannes hade haft sitt tillhåll. Denna grotta är ett omtyckt turistmål och årligen är det många som besöker den plats som Johannes hade som bostad. Förmodligen var det i denna grotta som han fick motta den himmelska uppenbarelsen.

2

Budskapet

Herren hade inte glömt sin tjänare Johannes. Han var inte övergiven av sin Mästare som han troget tjänat. Vilken uppmuntran och tröst det måste ha varit för Johannes att få påhälsning av ett himmelskt sändebud, en ängel i denna situation! Så här beskrivs detta i Uppenbarelsebokens inledningsvers: *"Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske. Han gjorde det känt genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes."* Upp. 1:1.

Denna vers visar att Gud var uppenbarelsens källa. Vi ser vidare att den gavs till Jesus och den förmedlades av en ängel till Johannes. Detta var en gudomlig förmedling utan avbrott fram till den jordiska destinationen. Budskapet är gudomligt och vill beröra de som får del av det. Salighet utlovas till dessa, så här uttrycks det: *"Salig är den som läser upp och saliga är de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som är skrivet i den. Ty tiden är nära."* Upp. 1:3.

I ingen annan utav Bibelns böcker kan man finna ett så tydligt uttalat löfte om salighet, genom att ta del av budskapet, som här i Uppenbarelseboken. Det vore en försummelse att inte ta vara på detta uttalade löfte! Ändå måste man nog konstatera att det inte predikas speciellt ofta från denna bok. Med tanke på löftet om salighet borde en förändring komma till stånd, förutom att vi naturligtvis behöver ta del av det gudomliga tilltal som finns i denna bok.

Johannes var alltså mottagaren av det himmelska sändebudet, med dess budskap. Men han var inte bara utvald att vara en mottagare, utan också en förmedlare. Detta ger oss också en bild på hur det skall vara med alla som lärt känna Herren Jesus och mottagit evangeliet, vi skall också vara förmedlare av det till andra.

Johannes får i uppdrag att förmedla ett budskap till sju församlingar i Mindre Asien. Det skulle han göra genom att skriva ner budskapet som han fått från Herren och sända det till dessa församlingar. Så här återges denna uppgift: *"Skriv ner i en bokrulle vad du ser och skicka den till de sju församlingarna i Efesus, Smyrna, Pergamus, Tyatira, Sardes, Filadelfia och Laodicea."* Upp. 1:11.

Fast budskapen är adresserade till dessa sju församlingar, är de ändå ett budskap som inte bara gäller dem, utan kristna i alla tider. Vi har alla nytta av att ta del av dessa budskap, både som enskilda och församlingar. Det är sju olika beskrivningar av tillståndet i dessa sju församlingar. Herren beskriver både det som är berömvärt och klandervärt, något som inte bara gällde den tiden, utan för alla tider.

Det gör att både församlingar och enskilda i alla tider har kunnat jämföra sig med dessa budskap för att finna bekräftelse men också tillrättavisning. Här finner vi medel för både självprövning och självkänedom. Det är annars lätt att bli förblindad för sin egen ställning och för sitt andliga tillstånd. Därför kan dessa brev anbefallas för att vara verktyg för en andlig utvärdering av våra liv och församlingar.

Vi har alltså funnit att det finns två dimensioner i dessa sju tilltal som Johannes skrev ner, en som alltså gällde de sju församlingarna i Mindre Asien och en dimension som ett gudomligt tilltal för alla tider och alla troende.

Nu är det också så att man kan finna ytterligare en dimension i dessa sju brev, en profetisk dimension. Den dimensionen har många bibelutläggare sett vara en profetisk beskrivning över Guds församlings tillstånd från den första kristna församlingen fram till församlingens avslutningstid, då Jesus kommer tillbaka. På ett förunderligt sätt syns det finnas en beskrivning som stämmer väl överens med det som skett under den tid som ligger bakom. Detta kan vi konstatera när vi nu efter 2000 år blickar tillbaka.

Jag skall här bara ge en snabbskiss över det, genom att visa på hur de sju breven tecknar en kyrkohistorisk bild över gångna tider. Ingen utläggning i övrigt görs över dessa sju sändebrev och den profetiska bild som man kan se i dem. Det finns redan flera böcker som på ett utmärkt sätt utlägger detta.

Årtalen blir många gånger cirkaårtal eftersom ett övergångsskede kan spänna över en flerårig tid. Bilden blir då ungefär så här för de sju breven, om de ses som sju tidsepoker:

1. Efesus. De kristna vid utgången av den apostoliska tiden, 100-talets slut.
2. Smyrna. De kristna upplever stora förföljelser fram till början av 300-talet.
3. Pergamus. Kristendomen som en godkänd statsreligion, 300-talet till 500-talet.
4. Tyatira. Katolska påvekyrkans dominans fram till reformationen på 1500-talet.
5. Sardes. Reformationskyrkorna fram till 1800-talet.
6. Filadelfia. Världsmissionen tar fart, 1800-talet och framåt.
7. Laodicea. Ljumhet och avfall, 1900-talet och framåt.

Det sista budskapet sändes alltså till Laodicea och har alltså ett särskilt profetiskt tilltal till vår tid. Därför är det av stor vikt att vi tar dess budskap till oss för rannsaking. Så här lyder budskapet:

”Skriv till församlingens ängel i Laodicea: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, upphovet till Guds skapelse: Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun. Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken. Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skyla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se. Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig. Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.” Upp. 3:14-22.

Det som är så betecknade för tillståndet i Laodiceaförsamlingen, och då även i den profetiska beskrivningen av tillståndet i den yttersta tiden, är att den inte är varm, inte heller kall, utan ljum. För att vi skall förstå hur oerhört allvarligt detta tillstånd verkligen är och hur Herren ser på det möter oss dessa ord av förkastande från Hans sida: *”Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun.”*

Detta budskap skall varken förmildras eller bortförklaras. Det vore det sämsta vi kunde göra. Vi skall istället i vår tid ta ytterst allvarligt på detta. Vi behöver ständigt få denna bibeltext belyst i predikningar och bibelstudier, detta för att få oss till självprovning och

omvändelse från detta tillstånd som alltså Herren avskyr så starkt. Han vill rädda oss och ger oss därför sin uppmaning: ”*Var därför ivrig och omvänd dig.*”

Det finns alltså möjlighet att räddas från detta tillstånd av ljumhet, men det fordras då att vi vänder oss bort från det. Det första ledet i den processen är att vi inser detta tillstånd. Här behövs det att vi gör utvärderingar av våra liv. I dessa får vi pröva oss vad som är dyrbarast för oss, vad vi lever för, hur det står till med vår hängivenhet för Guds rike och kärleken till Honom som dött för oss.

Om vi alla tar detta på största allvar så kommer det att ske en omvändelseprocess i våra liv och församlingar som kommer att leda till den förändring som är så nödvändig, bort från slentrian och brist på hängivenhet, som präglar mycket av det kristna livet i vår tid. Detta borde vara prioritet nummer ett för varje församling och pastor att verka med kraft och inriktning kring, tills resultatet av det visar sig. Detta är räddningens väg för oss!

Det kommer också att återskapa den djupa glädje som finns i ett fullt och helt kristet liv. Ingen som lever ett ljumt kristet liv finner någon frälsningsglädje i det, därför att Gud inte kan sanktionera ett sådant liv med sin salighet. Här finns allt att vinna och inget att förlora på att gå in på denna väg!

Det är viktigt att vi kan identifiera denna ljumhet som Herren varnar för. Hur kommer den till uttryck? ”Föga intresserad eller engagerad”, så beskriver Norstedts ordbok tillståndet för en person som är ljum. Likgiltighet är en annan beskrivning för detta tillstånd. Apati är ännu ett uttryck som ger oss en bild av ljumhet.

Just detta senare, apati, blev för en del år sedan på ett alldeles särskilt sätt framlyft som ett budskap till svensk kristenhet. Det var i samband med att den kände amerikanske pastorn David Wilkerson besökte Sverige och Stockholm 2004.

Inför en av samlingarna där Wilkerson skulle tala, kom detta ord, apati, till honom som ett tilltal från Gud, som han skulle bära fram. Gud gav honom uppdraget att tala om att Han hade en kontrovers med den evangeliska kyrkan i Sverige. Gud gav honom det sammanfattat i ett enda ord: Apati!

Berörd av detta budskap och i stark gripenhet bar sedan Wilkerson fram budskapet till den stora skara som var församlad i Filadelfiakyrkan i Stockholm, Sveriges största frikyrkobyggnad. Här återges ett avsnitt från detta allvarliga och viktiga budskap, där Wilkerson framförde vad Herren sagt till honom: ”Jag kan inte gå med er, eftersom Jag inte kan göra vad Jag vill göra. Trots kallelsen på väckelse, trots allt detta, ser Jag bara håglöshet.”

Wilkerson förklarade efter detta: ”Jag vet intet om detta, alltså i mig själv. Det finns ingen som har sagt det ordet om kyrkan i Sverige till mig. Jag säger det här och jag känner i den Helige Ande, och när jag känner den Helige Andes närvaro så starkt, så frågar jag: Hur kan jag säga detta? Hur kan jag säga ordet apati, håglöshet? Säg det Jag har sagt dig, säger Gud. Det finns delar som du inte ser. Jag talar till hela den evangeliska kyrkan. Jag ser min kyrka, de som är min familj, som sneglar på sekterna och villolärarna, och som tittar på de döda och formella kyrkorna, ”det är dem”, och liksom pekar fingret mot dem: ’Ni har ett sken av gudsfruktan men vill inte veta av dess kraft.’ Men jag hör den Helige Ande, som säger med kärleksfull mun. Nej, det är inte så det är. Det är ni, min församling, det är ni som är uppkallade efter mitt namn, det är ni som är släkt med mig, ni

församlingar i Sverige, ni evangeliska kristna, som har kommit till en punkt där ni har skenat av gudsfruktan men förlorat kraften, förlorat smörjelsen från den Helige Ande på grund av apati. Ni är nöjda med att komma till kyrkan, Guds hus, och liksom gå igenom programmet, formaliteterna. Ni organiserar och försöker finna makt och auktoritet i samhället och ni har blivit toleranta. Och det Gud hör både från samhällets toppar och från kyrkan är: 'Vi är ett tolerant släkte'. Nej, säger Gud. Ni är ljumma! Ni accepterar att er regering säger att ni inte får predika emot homosexualitet från era talarstolar. Det finns ingen som böjer knä och i bödens kraft bryter ner dessa fästen. Det finns inga tårar, ingen smärta. Vi evangeliska kristna, vi är ju så toleranta. Den Helige Ande säger: "Det är apati." Slut citat från Wilkersons predikan.

Detta är kanske det viktigaste profetiska budskap som burits fram under de senaste åren i Sverige. Det väckte också mycket stor uppmärksamhet, när detta budskap spreds. Att det skulle få en stor spridning, det uppenbarade Gud för Wilkerson om han var trogen och bar fram det budskap som Han gav honom.

Det blev också så. Budskapet spreds i tidningar, på kassetter och CD, på video och DVD. Det samtalades om det och det refererades till i predikningar. Sedan hände det inte mycket mer. Man kan så här några år efteråt konstatera att denna apati och ljumhet fortfarande är något som tyvärr inte fått ge vika från kristenheten.

Gud gav ju detta budskap till sin tjänare för att en förändring skulle ske, naturligtvis. Varför kom den då inte till stånd? Svaret kan nog ses i den varning som Jakob ger i sitt brev: "*Var ordets görare, inte bara dess hörare, annars bedrar ni er själva.*" Jak. 1:22.

Vi måste ta Guds ord och tilltal på allvar och även handla därefter! Gud har varnat för ljumhetens tillstånd i den profetiska uppenbarelsen i Uppenbarelsboken. Vi har alltså även genom Hans tjänare Wilkerson fått en profetisk varning för detta tillstånd. Detta måste tas på största allvar, en förändring måste komma till stånd.

Det behövs ett djupgående och målmedvetet andligt arbete i våra enskilda liv och församlingar. För det första måste tillståndet medvetandegöras. Sedan måste vi individuellt ta ansvar för ett uppbyggande av våra andliga liv och församlingar. Det enskilda andaktslivet måste upprättas med bön och bibelläsning. Inget bara deltagande i gudstjänster kan ersätta detta!

Detta behöver leda till en förändrad livsstil, ett andligt liv behärskat av den Helige Ande och inte präglad av en världslig ande. Det behövs omprioriteringar för att ett andligt liv, värt namnet, skall upprättas. Det andliga återuppbyggnadsarbetet i våra kristna liv måste omgående starta. Vi har blivit varnade. Det gäller livet, det andliga.

3

Förflyttad till himlen

Efter det att Johannes skrivit ner det budskap som han blivit tillsagd att sända till de sju församlingarna i Mindre Asien får han vara med om något alldeles särskilt, han blir förflyttad till himlen. Vilken upplevelse det måste ha varit för den gamle mannen! Så här beskrivs detta: *”Därefter såg jag, och se, en dörr stod öppen i himlen, och den röst jag först hade hört tala till mig, som en basun, sade: ‘Kom hit upp, så skall jag visa dig vad som måste ske här efter.’”* Upp. 4:1.

Johannes blir här befordrad till härligheten! Han förflyttas från sin påtvingade isolering på ön Patmos. Det betyder att han blir förflyttad i anden till den himmelska världen, en andehänryckning. Detta är en bild på vad varje på Jesus troende på gång skall få uppleva, nämligen att anden skall få lämna den kropp som vi haft som en slags boning här på jorden.

Den ande som blir pånyttfödd och levandegjord i det ögonblick en människa tar emot Jesus som sin personlige frälsare, kommer att få en ny boning. Den förhärlijade uppståndelsekroppen blir den boning som den troende kommer att bära i den himmelska världen för evigt. Att den världen är en verklighet fick Johannes se då han förflyttades i sin ande och fick skåda in i den.

Det första som han fick se var att *”en dörr stod öppen i himlen”*. Denna dörr är den ”pärlport” som blivit så besjungen. Sången Pärlporten är omtyckt av många, även långt utanför den skara som bekänner Jesus. Den har blivit som ett uttryck för en längtan till den himmelska världen. Detta är nog förklaringen till att denna sång blivit så omtyckt.

Det verkar i oss finnas någon form av nedlagd längtan till Gud, vår Fader. Många gånger kommer denna fram hos människor. Hos andra har den förtryckts, bedövats och rent av förkvävts av allt som man kan upptas av i denna värld.

När denna längtan också övergår till en bekännelse av Jesus som sin personlige frälsare, blir också ingången genom pärlporten inte bara ett uttryck för en längtan, utan också en verklighet att se fram emot. Utan detta framtidshopp är döden ingen vän, utan en fiende som lurar på sitt byte för varje steg vi tar. Detta faktum uttrycks i psalmen *”Jag går mot döden var jag går”*.

När det förhåller sig på detta sätt, borde det vara mycket naturligt att tala om döden, det är ju något som alla människor har gemensamt. Nu är det tvärtom. Det är sällan som vi talar om döden. Det är nog också många gånger så att vi förtränger det som vi vet är oundvikligt. Många bär även på en slags fruktan för att möta döden.

Till alla som lever i någon form av dödsfruktan är det glädjande att det går att förmedla detta budskap: Du kan bli fri från din fruktan för döden! Den som kan ge denna befrielse är Jesus, det har vi Guds eget ord och löfte på. Så här är det uttryckt: *”och befria alla dem som av fruktan för döden hade levt i slaveri hela sitt liv”*. Hebr. 2:15.

Istället för att leva i denna fruktan kan livet bli förvandlat, likaså inställningen till döden. Allt detta genom det Jesus har åstadkommit. Det blir som Paulus uttrycker det: *”Ty för mig är livet Kristus och döden en vinst.”* Fil. 1:21. Det kan man kalla för livskvalité.

Varför avstår då ändå så många från detta liv? Vad är det som får detta jordeliv att så helt uppsluka en del människor, att de inte kan se bortom dödens horisont och in i den himmel som erbjuds? Det är frågor att fundera på. Vi måste söka logiska svar.

Låt oss tänka väldigt enkelt. Hos alla människor finns det en nedlagd strävan efter att ha det så bra som möjligt, bästa tänkbara liv. Våra livsvillkor kan variera mycket. I alla de olika förhållanden som man kan befinna sig i, vill de flesta få ett ännu bättre liv.

Det bästa tänkbara liv är det liv som beskrivs i Guds himmel. Där behöver vi inte oroa oss för ekonomi, inte för att drabbas av något ont eller farligt och den som varit plågad av sjukdom, är där helt befriade från denna. Det handlar om den högsta livspotential. Hur bra vi än kan ha det här på jorden, så är det ändå inte jämförbart med den himmelska tillvaron. Med detta enkla tankesätt borde det vara logiskt att alla ville komma till den tillvaro som Gud berett.

Detta mycket, mycket enkla resonemang ger vår livsvandring ett innehåll och vårt liv ett mål, den himmelska tillvaron som är obeskrivlig med jordiska ord.

Blaise Pascal var en fransk matematiker, fysiker och filosof. Han var ett av de stora genierna i mänsklighetens historia och dessutom kristen. Han resonerade så här:

”Antingen är kristendomen sann eller är den falsk. Om du slår vad om att den är sann, och du tror på Gud och underkastar dig Honom, då har du vunnit Gud, himlen och allting annat om den är sann. Om den är falsk har du inte förlorat någonting, men du har haft ett gott liv präglad av fred och illusionen att slutligen allting blir förklarat. Om du slår vad om att kristendomen inte är sann, utan falsk, har du inte förlorat någonting. Men om du slår vad om att den är falsk och det visar sig att den är sann, då har du förlorat allting och du får tillbringa evigheten i helvetet.”

Det finns med andra ord allt att vinna och inget att förlora! Vi behöver heller inte vara oroliga för att det kristna budskapet, som vi sätter vårt hopp till, skulle vara falskt. Det finns otaliga vittnesbörd om hur människors liv blivit förvandlade genom att Jesus har gripit in där människor och samhället inte kunnat göra något.

Det handlar om hur människor har förvandlats till ande, själ och kropp genom att Jesus gripit in. Detta som ett resultat av att människor satt sin tilltro till budskapet som predikats. Gud själv har nämligen på det sättet bekräftat sanningshalten av sitt ord genom sådana ingrepp. Det är precis vad som också konstateras, när det sägs så här: *”Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.”* Mark. 16:20.

Nu handlar det kristna livet inte bara om att tillbringa evigheten i en himmelsk tillvaro, det handlar ju också om livet här på jorden. Det är väl så att de flesta önskar sig ett långt liv och den kristna tron verkar öka möjligheten att få det. Det har nämligen konstaterats att kristna lever längre. Det visade en undersökning som presenterades i Demography i maj 1999. Man hade undersökt data på 21 000 personer och kommit fram till att kristna levde längre än andra. Det handlade i många fall om flera års längre levnad. Det borde vara ett gott budskap för alla som önskar leva länge. Dessutom väntar en tillvaro i himlen efter det jordiska livet.

Att himlen verkligen finns, det blir vi påminna om genom det som Johannes fick se då han förflyttats dit. Så här beskriver han vad han såg där:

”Och jag såg i högra handen på honom som satt på tronen en bokrulle med skrift både på insidan och utsidan, förseglad med sju sigill. Och jag såg en väldig ängel som ropade med

hög röst: 'Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess sigill?' Men ingen i himlen eller på jorden eller under jorden kunde öppna bokrullen eller se in i den. Och jag grät bittert över att det inte fanns någon som var värdig att öppna bokrullen eller se in i den. Men en av de äldste sade till mig: "Gråt inte! Se, lejonet av Juda stam, Davids rotskott, har segrat, och han kan öppna bokrullen och bryta dess sju sigill." Upp. 5:1-5.

Johannes tårar förbyttes i glädje över att bokrullen kunde öppnas. Vi borde också glädjas, ty nu kan vi få del av bokrullens innehåll. Tänk att när vi läser Uppenbarelseboken tar vi del av det budskap som fanns i himlen! Det borde naturligtvis göra oss verkligen intresserade av att läsa Uppenbarelseboken. Inget budskap kan vara större än att få del av ett himmelskt.

Det är inte att undra på att det uttalas löften om salighet för den som får läsa, höra och ta vara på det, detta utlovas i Upp. 1:3. Budskapet kommer från den saliga tillvaron i himlen och därför kan vi säga att det därmed är "impregnerat" av salighet. Det borde sporra oss att ta del av Uppenbarelsebokens budskap.

Genom att inseglen bröts kan vi genom detta skåda in i himmelska hemligheter om vad som kommer att hända vid tidsålderns slut och hämta lärdom och insikt i Guds rådslut. Låt oss göra det!

4

En tid utan motsvarighet kommer

Uppenbarelseboken är sannerligen en intressant bok! Vi har sett att man i de sju breven till församlingarna kan finna en trefaldig dimension. I studiet av dessa kan mycket tid läggas ner, vilket berikar det andliga livet.

Man kan också finna en trefaldig dimension i Uppenbarelseboken som helhet. Det kan man se i följande vers där Jesus ger Johannes uppdraget att skriva ner budskapet: *"Skriv alltså ner vad du har sett och vad som är och vad som skall ske härefter."* Upp. 1:19.

Här kan man finna att det Johannes skriver ner har tre olika tidsbestämningar: 1) *"vad du har sett"*, 2) *"vad som är"*, 3): *"vad som skall ske härefter"*.

I kap. 1 beskrivs *"vad du har sett"*. Det handlar om hur Johannes mottar budskapet på ön Patmos och får se Jesus samt får uppdraget att skriva till de sju församlingarna.

I kap. 2-3 beskrivs *"vad som är"*. Dessa kapitel beskriver det samtida tillståndet i de sju församlingarna i Mindre Asien.

I kap. 4-22 beskrivs *"vad som skall ske härefter"*. Det handlar alltså om framtiden, vilket innebär att Uppenbarelseboken till sitt största innehåll är en profetisk bok. Ibland kan man möta budskap om att Johannes uppenbarelse beskriver förhållanden i hans samtid, att det skulle beskriva tillståndet i det romerska stormaktsriket. Därmed går den profetiska dimensionen i Uppenbarelseboken om intet.

Det är förödande att huvudinnehållet förpassas till förfluten tid. Det allvarliga budskapet som på ett alldeles särskilt sätt präglar Uppenbarelseboken och som beskriver avslutningen av vår tidsålder, förlorar då sitt profetiska tilltal. Genom att påstå att Uppenbarelsebokens budskap berör händelser vid Johannes tid under romarrikets styre, så gör man sig kvitt allvarsordet som finns i denna bok. Kanske det är en underliggande mening som finns med att göra på detta sätt. Det är så att vår tids förkunnelse många gånger har blivit ett lättamt budskap som *"kliar folk i öronen"* (2 Tim. 4:3) och då passar inte budskapet från Uppenbarelseboken att ge till folket. Bevara oss från att falla offer för en sådan mentalitet!

Ser man allmänt på vår tid, präglas den av underhållning som aldrig tidigare i historien. Om man bara ser på utbudet i det oräkneliga antalet tv-kanaler, så är det underhållning och åter underhållning som är huvudutbudet.

Det är lätt att de kristna församlingarna besmittas av denna underhållningsmentalitet, att denna anda av ytlighet tränger in i församlingarna. Vi måste vaka över det, annars förlorar församlingarna sin sälta. De kristna församlingarna måste vara en motkultur i den tid som nu är.

Den ytlighet som blivit ett kännetecken i det massmediala utbudet, har skapat ett tomrum i folksjälen. Detta har blivit till ett utomordentligt tillfälle för det kristna budskapet. Många har nu kommit till den insikten att det som man serverats inte gett den tillfredsställelse som egentligen varje människa har ett inre behov av.

Många saknar tillfredsställelse och meningsfullhet i sina liv. Det lättsmälta utbudet har visat sig vara oförmöget att skänka detta. Ett behov av *"märgstarkare rätter"* har på det sättet uppstått. Det är den kristna församlingens plikt att servera dessa. De kommer att ge människor den livskvalité som så många saknar. Därför är det av stor vikt att vi inte faller in i den

ytlighetstrend som härskat så länge. Detta sagt med tanke på att vi sett tendenser som bland annat gett sådana uttryck som att man skyggat för att predika från Uppenbarelseboken eller predika allvarliga budskap överhuvudtaget.

Vi lever i allvarstider och vad man kan se av den profetiska bild, som tecknas av den yttersta tiden, är att händelseutvecklingen kommer att bli dramatisk. Därför behöver vi också ett budskap som gör oss medvetna och beredda på det.

Att förmedla ett sådant budskap är att ge rätt budskap i rätt tid. Jesus ger oss en liknelse om detta. Denna liknelse finns i Matt. 24:45-47: *”Om det finns en trogen och förståndig tjänare, som av sin herre blivit satt över de andra tjänarna för att ge dem mat i rätt tid, salig är den tjänaren, om hans herre finner honom göra så, när han kommer. Amen säger jag er: Han skall sätta honom över allt vad han äger.”*

Detta är hämtat från den undervisning som Jesus ger som tecken på Hans tillkommelse och hur det skall vara på jorden när Han kommer. ”Mat i rätt tid” handlar om den andliga spis som ordets förkunnelse utgör. Eftersom Jesus i samband med sin undervisning om sin tillkommelse säger detta, förstår vi vikten av att rätt förkunnelse ges.

I denna bok ges en del glimtar och skisser över Uppenbarelsebokens kärnbudskap. Huvudinnehållet väntar fortfarande på att få sin uppfyllelse, men den tid när detta kommer att ske, kanske inte är så långt borta. I kapitel 6 visar jag, att på senare år har flera av förutsägelseerna i Uppenbarelseboken blivit begripliga. Detta tyder på att dessa kan få sin uppfyllelse i vår generation.

De profetior i Uppenbarelseboken som fortfarande inte uppfyllts, kommer att uppfyllas på en relativt kort tid, endast under några få år. Detta framgår av Uppenbarelsebokens egen tidsbeskrivning. Det finns nämligen en tidsperiod som anges flera gånger. Denna anges på tre olika sätt, låt oss se på dessa!

En period vars längd anges till 1260 dagar kan vi finna i Upp. 11:3 och 12:6. Det andra uttryckssättet för samma tid är 42 månader, det finns i Upp. 11:2 och Upp. 13:5. Dessutom finns ytterligare en beskrivning som är något mer kryptisk, det är den som står i Upp. 12:14. Den beskrivs så här: ”en tid, tider och en halv tid”. Dessa tider tolkas allmänt som uttryck för ett år, två år och ett halvt år. Summan av dem blir tre och ett halvt år. Detta är också vad 42 månader utgör, precis som 1260 dagar, även de motsvarar tre och ett halvt år.

Vi har här alltså funnit tre olika sätt att uttrycka samma tidsperiod och sammanlagt förekommer dessa fem gånger i olika versar i Uppenbarelseboken. Detta säger oss att denna tidsperiod har en alldeles särskild betydelse.

Mycket av det som beskrivs i åtskilliga kapitel i Uppenbarelseboken synes också inträffa under denna relativt korta tidsperiod. Det kommer att bli en mycket dramatisk och händelserik tid. Det kommer också att innebära den värsta tiden i mänsklighetens historia, vilket vi kan utläsa av en annan profetisk undervisning i Bibeln.

När Jesus undervisar om vad som skall inträffa vid Hans tillkommelse och denna tidsålders slut, säger Han så här: *”Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma.”* Matt. 24:21. Även profeten Daniel får en uppenbarelse om en svår tid utan motstycke, som skall komma i ändens tid: *”På den tiden skall Mikael träda upp, den store fursten, som står som försvarare för dina landsmän. Det kommer en tid av nöd, som inte har haft sin like ända från den dag då*

människor blev till, ända till den tiden. Men på den tiden skall alla bland ditt folk bli frälsta som finns uppskrivna i boken.” Dan. 12:1.

Det står här om en tid som beskrivs som en nöd som aldrig tidigare inträffat. I 1917-års översättning används ordet ”vedermöda”, istället för nöd, då Jesus talar om denna tid i Matt. 24. Ofta brukar denna tidsperiod benämnas som ”den stora vedermödan”.

Vad är det då som kommer att göra denna tid så svår? Svaret kan sägas vara detta: Djävulens redskap, Antikrist, kommer att vara verksam på jorden. Denna tid finns beskriven i Uppenbarelseboken.

Det är i samband med Antikrists uppträdande i världen som tidsperioden på tre och ett halvt år blir aktuell. Det verkar som om Gud ger Antikrist samma tid som Jesus fick i sin gudomliga gärning på jorden. Ser man på tiden från det att Jesus döps av Johannes Döparen, fram till döden på korset och uppståndelsen, ser vi att det också verkar vara en period på tre och ett halvt år.

Den värld som vänder Kristus ryggen kommer att få dess motsats - Antikrist. Han får möjlighet att verka under en tid som motsvarar den som Jesus verkade.

Det finns också andra paralleller. Den gudomliga treenighet som uppenbarades då Jesus gick in i sin tjänst vid dopet i Jordan, då Fadern talade och den Helige Ande visade sig över Jesus som en duva. Den treenigheten får en motsats, en ond treenighet, då Antikrist blir verksam på jorden.

Denna onda treenighet finns beskriven i Upp. 13. I det kapitlet beskrivs draken, det är en beteckning för djävulen, tillsammans med vilddjuret, personen Antikrist, och ett annat vilddjur som är den falske profeten.

Med detta som bakgrund är det inte konstigt att det blir en tid av vedermöda som världen aldrig tidigare har genomgått. Det har varit många åsikter kring frågan huruvida den kristna församlingen kommer att genomgå denna svåra vedermöda, som kommer i samband med Antikrists framträdande. Olika synsätt på detta har framförts.

Jag skall bara redovisa några tankar kring denna fråga, utan att vara alltför kategorisk. Det finns mycket som talar för att Jesus hämtar hem sitt folk till himlen innan den allra svåraste tiden i världshistorien går över jorden, den så kallade vedermödan, med alla dess domskatastrofer. När Jesus talar om sin tillkommelse, jämför han den med hur det var på Noas och Lots tid (läs Luk.17:26-30).

Dessa exempel visar att Gud räddade Noa och Lot innan domen föll över de andra människorna. Jesus understryker parallellerna med dessa båda händelser och hans tillkommelse, när han säger: *”På samma sätt skall det vara den dag då Människosonen uppenbarar sig.”* (Luk. 17:30).

Jesus undervisar också om att det går att bli räddad undan vedermödan, som kommer att drabba världen när Antikrist träder fram. Han säger: *”Vaka alltid och be om kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen.”* (Luk. 21:36). Lägga märke till att Jesus säger: *”...undfly allt detta”*. Alltså inte en del, utan allt.

Hur detta rent praktiskt skall gå till beskrivs i 1 Tess. 4:17: *”Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren.”* I det sammanhanget kan vi tänka på vad Jesus undervisar om i Luk. 17:34-35: *”Jag säger er: Den natten skall två ligga i samma säng. Den ene skall*

tas med och den andre skall lämnas kvar. Två kvinnor skall mala tillsammans. Den ena skall tas med och den andra lämnas kvar.”

Skulle Jesus komma först efter vedermodan, skulle det inte heller bli någon överraskning, med tanke på de omtumlande händelser som då ska ske och som är så tydligt beskrivna i Uppenbarelseboken. Men Jesu eget budskap är istället: *”Var också ni beredda, ty i en stund då ni inte väntar det, kommer Människosonen”* (Luk. 12:40). Detta kan vara en beskrivning på det relativa lugn som för närvarande råder i världen, och som gör ett helt vardagligt liv möjligt för en stor del av världens befolkning.

Om det skulle vara så att uppräckandet av församlingen skulle komma efter vedermodan, skulle det innebära att man väntar Antikrist istället för Kristus, eftersom det är Antikrist som är verksam i vedermodan. Det innebär ju att man inte kan tro att Jesus kan komma när som helst. Men Bibelns uppmaning är inte att vänta på Antikrist utan att *”vänta på hans Son från himlen”* (1 Tess. 1:10).

Det är nu vi behöver vaksamhet och en förkunnelse om att Jesu andra tillkommelse är nära. Jag vill inte på något sätt ge en bild av att det är något mer som skall komma att hända innan uppräckandet till mötet med Jesus kan ske. Därför är det av yttersta vikt att leva i vaksamhet och förväntan så att man är redo för det!

Låt oss se på hur David Wilkerson resonerar kring denna fråga, han behandlar den i sin bok *God’s Plan to Protect His People in the Coming Depression*. Denna bok finns inte på svenska, varför jag gjort en översättning av ett avsnitt där han ger sin syn kring Antikrist och församlingen. Så här skriver han bland annat:

”Liksom den stora majoriteten av evangeliskt troende tror jag att en djävulsbesatt härskare kommer att uppstå när den tiden är inne. Men en framtida Antikrist är inget bekymmer för mig, och borde inte vara det för någon annan heller som tillhör Guds folk. Jag har inget som helst tvivel på att när onskans människa kommer till makten, kommer varje övervinnande kristen att redan vara hos Jesus. Bara den tanken att Kristus skulle tillåta en djävulsbesatt härskare att försöka förföra hans älskade brud till att tillbedja ett odjur, övergår min fattningsförmåga. Jag kan helt enkelt inte acceptera att vår Herre skulle tillåta djävulen att antasta hans Sons egen brud just precis före bröllopfesten. Det är omöjligt! Kristi brud kommer inte att bli våldtagen av djävulens Antikrist precis i världens sista tid.” Slut citat.

Djävulen kommer i den sista tiden att vara verksam genom den som Bibeln benämner Antikrist. Det blir ett sista desperat försök av honom att lägga jorden under sitt herravälde, innan han kommer att besegras av Kristus, då Han uppenbarar sig för att upprätta sitt fridsrike.

Djävulen är medveten om att den tid, han kan vara verksam innan han går sitt öde till mötes, är kort. Det framgår av Upp. 12: 12, där det uttrycks på detta sätt: *”ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort”*. Detta kan också ses som att djävulen antar människogestalt och genom Antikrist blir uppenbarad i världen. Detta är en parallell till hur Gud genom Jesus blev uppenbarad i denna värld.

Jesus kom för att frälsa och vägleda människor, Antikrist för att förföra och vilseleda. Han har också en strategi för hur han skall gå till väga, den finns uppenbarad i Uppenbarelseboken. Vi kan redan nu se hur han börjat verka utifrån den. I nästa kapitel belyses denna strategi.

5

Djävulens strategi avslöjas

Ingen som läser Uppenbarelseboken kan undgå att se att den beskriver en framtid som innebär en oerhörd omvälvning av denna värld. Orsaken till detta kan därför sägas vara att det kommer att bli en andlig kamp mellan mörkrets och ljusets krafter. Uppenbarelseboken visar vem som till slut kommer att avgå med segern i den kampen. Det är vår Frälsare Jesus Kristus.

Det borde medföra att alla som får den insikten skulle välja den segrande sidan, Jesu Kristi sida. Man vill väl inte vara på den förlorandes sida, så är det ju vanligtvis. Detta är ett viktigt ställningstagande, ty här gäller det människans eviga väl. Kampen om människan kommer att bli allt intensivare i denna tids slutskede. Uppenbarelseboken visar på att Guds fiende, nämligen djävulen, kommer att försöka tillskansa sig makten över människorna på jorden. Han förstår att det kommit till en avgörande punkt, där hans dagar är räknade. Därför mobiliserar han sin kraft. Det är en av de insikter vi får genom att läsa Upp. 12:12: *"Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem! Men ve dig, du jord och du hav, ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort."*

Vi får i Uppenbarelseboken reda på vem som kommer att segra i denna andliga strid. Vi får inte bara reda på det, vi får också se vilken strategi Guds fiende har för den yttersta tiden. Den är så tydligt tecknad så det är som att läsa en karta. Man kan säga att djävulen har en trepunktsstrategi för den yttersta tidens slutdrabbning.

Vi skall nu se närmare på denna strategi och börjar med den första av dem: *"När draken såg att han hade blivit nerkastad på jorden, förföljde han kvinnan som hade fött barnet."* Upp. 12:13.

Här läser vi om en drake, en kvinna och ett barn. Vi måste alltså tyda symboliken så att vi förstår betydelsen av det som beskrivs här och vi börjar med draken. Det är ingen svår uppgift för vi finner honom beskriven med andra uttryck i Upp. 12: 9: *"Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom."*

Här omtalas alltså draken med tre andra uttryck, den gamle ormen, Djävul och Satan. De två senare benämningarna visar helt tydligt vem det handlar om och när det gäller den gamle ormen, känner vi igen honom som den som bedrog de första människorna i Edens lustgård.

Vi skall undersöka vem kvinnan kan vara. Vi läser om henne i Upp. 12:1: *"Ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud."*

Detta kanske inte heller ger oss någon säker förståelse av vem kvinnan är. Vi måste söka vidare för att få vägledning om detta. I 1 Mos. finner vi en vers som är mycket snarlik den vi möter i Upp. 12:1. Så här lyder 1 Mos. 37:9: *"Sedan fick han ännu en dröm som han berättade för sina bröder. "Lyssna", sade han, "jag har haft en dröm till. Jag drömde att solen och månen och elva stjärnor bugade sig för mig."*

Här läser vi om det som kopplas till kvinnan i beskrivningen i Upp. 12, nämligen: solen, månen och stjärnor. Det är bara den skillnaden att i bibelstället i 1 Mos. står det om elva stjärnor istället för tolv, som det står i Uppenbarelseboken. Detta har sin förklaring också.

I 1 Mos. 37 läser vi om Josefs drömmar, det är han själv som berättar en av dessa för sina bröder, i den citerade versen. Han säger: *"elva stjärnor bugade sig för mig."* Josef var själv den tolfte stjärnan, han representerade dessutom en av Israels tolv stammar. Stjärnorna betecknar alltså Israels tolv stammar. De tolv stjärnor som vi läser om i Upp. 12:1 handlar alltså om Israel och det gör att vi då kan dra slutsatsen att kvinnan betecknar Israel.

Så skall vi också se efter vad barnet syftar på, det som var beskrivet i Upp. 12: 9. Vi finner det också omnämnt i Upp. 12:5: *"Och hon födde ett barn, en son, som skall styra alla folk med järnspira, och hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron."*

Det står här om hur kvinnan (Israel) födde ett barn och detta barn var en son. Det syftar på Jesus Kristus, Guds enfödde Son, som föddes i Israel, när Han kom i mänsklig gestalt. Det står vidare i versen, att Han: *skall styra alla folk med järnspira.* Det är något som ligger i framtiden, det ser vi av ordet "skall". Det syftar på när Jesus under det tusenåriga riket skall regera som konung. Vidare sägs det att: *hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron.* Det handlar om förfluten tid, det framgår av ordet "blev". Jesus har blivit uppryckt till Guds tron i himlen, där Han nu befinner sig i väntan på att komma åter till jorden.

Vi har nu översatt det bildspråk som möter oss i Upp. 12:13 och versen skulle därför kunna utläsas på följande sätt: *"När djävulen såg att han hade blivit nerkastad på jorden, förföljde han Israel som hade fött Jesus."*

Vi har då sett att en av djävulens strategier i den yttersta tiden är att förfölja judarna och Israel. Vi har redan sett hur denna strategi tog sig ett fruktansvärt uttryck under det förra århundradet, då ca 6 miljoner judar dödades.

Det som då utspelades var inte slutet på förföljelserna och lidandet för detta folk. Det har sedan fortsatt efter det att Israel fick tillbaka sitt hemland 1948. Redan dagen efter anfölls den nybildade staten i syfte att man skulle utplåna den och döda judarna. Det kriget har sedan följts av andra krig, där judarnas död och landets utplåning har varit målet. Inget av dessa krig har lyckats med detta.

Vi skall inte på något sätt tro att den onda makt som vill döda judarna, har gett upp ansträngningarna för detta. Dessa fortsätter i vår tid och kommer att fortsätta, ty detta ingår i djävulens målsättning att döda detta folk. Under de senaste åren har Irans president Ahmadinejad vid ett flertal tillfällen upprepat i tal som han hållit, att Israel skall utplånas.

Dessa ständiga attacker på judarna är obegripliga utan den andliga förklaring som vi får här i Uppenbarelseboken. Till den andliga förklaringen hör också insikten att Gud nu återförsamlar det judiska folket till landet Israel. Detta sker för att de under tusenårsriket skall finnas där när Jesus sitter på Davids tron, som profetiorna säger. Detta vill Guds fiende, djävulen, stoppa. Utifrån det perspektivet kan vi förstå de olika försök som har gjorts och kommer att göras för att utplåna detta folk.

Israel är det enda land i världen som hotas av utplåning. Bara detta faktum borde göra det naturligt att stå bakom detta land. Att som kristen fördöma Israel i dess kamp för överlevnad, vittnar om att man inte förstår allvaret i de hot som uttalats om utplåning och inte heller vem som djupast sett ligger bakom dessa. Att stå på dennes sida borde naturligtvis vara otänkbart

för en kristen. Vi behöver ha andlig förståelse för denna första av djävulens strategier som påvisas i Upp. 12:13.

Vi skall nu se på den andra av dessa strategier. Den återges i Upp. 12:17: *"I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot de övriga av hennes barn, mot dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd."*

Det talas här om att djävulens vrede tar sig uttryck på det sättet att han strider mot kvinnans (Israels) övriga barn. Som kristna har vi vårt ursprung från detta folk. Det har gett oss den gudomliga uppenbarelsen, Guds ord, och till detta folk sände Gud sin Son, vår Frälsare. Det är därför helt naturligt, det konstaterande som Jesus gör i Joh. 4:22: *"frälsningen kommer från judarna."*

Att förneka detta är som att säga av den gren man sitter på. Som kristna har vi en koppling till det judiska folket. Vi har blivit inympade i det äkta "olivträdet", som Paulus uttrycker det om Israel. Han varnar oss för att förhäva oss, när det förhåller sig på det sättet. Så här uttrycker sig Paulus: *"Men om nu några av grenarna har brutits bort och du, som är ett vilt olivträd, har blivit inympad bland dem och fått del av det äkta olivträdets feta rot, då skall du inte förhäva dig över grenarna. Men om du förhäver dig skall du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig."* Rom. 11:17-18.

Att det är de kristna som är föremålet för den strid, som omtalas i Upp. 12:17 och som djävulen riktar sin vrede mot, det framgår med all tydlighet i beskrivningen att de *"håller fast vid Jesu vittnesbörd"*.

Denna strid mot kristna är redan nu ett faktum och vi kan räkna med att den blir allt intensivare. Om vi med ett perspektiv på detta utgår från det förra århundradet, 1900-talet, så konstateras att inget annat århundrade har haft så många kristna martyrer. Det finns de som menar att det århundradet har haft mer förföljelse mot kristna och fler martyrer än de andra århundradena tillsammans.

Det verkar som att det är fler kristna som nu förföljs för sin tro än någonsin tidigare. Det talar statistiken om för oss. Kristna är också den mest förföljda gruppen av troende människor i hela världen. Över 75 % av alla som förföljs för sin tros skull i världen är kristna och av de som dödas för sin tro är 90 % kristna.

Dessa fakta är inte något som så ofta uppmärksammas. Dock gjorde tidskriften Det Bästa det i alla fall i en artikel i novemberutgåvan 1997. Där lyfte man fram förföljelserna mot kristna i en artikel som hade rubriken "Kristna mördas för sin tro". Vi citerar ett avsnitt från artikeln:

"Du har aldrig hört talas om de här människorna. De är droppar i ett enormt hav - män, kvinnor och barn som torteras, fängslas och avrättas. Vilka är deras brott? Svar: De är kristna. Aldrig tidigare har så många kristna förföljts för sin tros skull. Uppskattningsvis 200 till 250 miljoner kristna lever under hot i länder där sådana här våldsamma händelser inträffar." Slut citat.

Som det konstateras i artikeln, har dessa människor inte gjort några brott, ändå straffas de som svåra brottslingar skulle bestraffas. Det måste naturligtvis finnas en förklaring till detta. Den enda förklaring som kan ges är andlig och går ut på att det är djävulen som ligger bakom denna förföljelse. Detta är också uppenbart i Uppenbarelseboken, att det är han som i sin

vrede i den yttersta tiden riktar sig mot de kristna, eller som det uttrycks: ”*som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd*”, Upp. 12:17.

Det finns människor som medvetet ställer sig i djävulens tjänst och blir redskap för striden mot de kristna. Det har på senare år kommit rapporter om hur många kyrkor har blivit attackerade och även nedbrända, såväl i Sverige som i andra länder. Då man lyckats gripa förövare bakom dessa, har det varit kännetecknade för många av dem, att de har haft kopplingar till den mörka makten.

Vi ger här bara några exempel på detta. För några år sedan rapporterades det i media att ”Satanister bombhotar kyrkor i Stockholm”. Det var hot mot ett 25-tal kyrkor. Hoten var undertecknade med: ”Satan’s True and Real Servant”.

Ett annat exempel är två kyrkor som brändes ner i Småland. Det framkom då gärningsmännen gripits, att en av dem hade i ett specialarbete vid gymnasieskolan bl a skrivit: ”Ett krig är svuret mot de kristna och kristendomen.”

Hur betecknande är det inte att det här talas om ett krig mot kristna! Vi kan då ha i åtanke att det profetiskt står beskrivet i Upp. 12:17 att djävulen i den sista tiden skall gå åstad för att strida mot de kristna. Vi är där nu och det är dags att vakna upp inför denna andliga strid som nu pågår!

Vi skall också här ge ett annat exempel på hur dessa djävulens attacker yttrar sig och hur han använder människor som redskap, för att få sina onda planer genomförda. Det handlar om attackerna mot kristna äktenskap.

Vid ett tillfälle var en svensk kristen kvinna, som numera är pastorsfru, på en längre flygresä. När lunchen delades ut, säger kvinnan som sitter bredvid henne, att hon inte skall ha någon mat eftersom hon fastar. Den kristna kvinnan blir då intresserad och tror att hon kanske var kristen och fastade av den anledningen. Då förklarar den andra kvinnan att hon under onsdagar fastade med inriktningen att kristna äktenskap skulle splittras!!

Här får vi återigen ett exempel på hur djävulens attacker riktar sig mot kristna och i detta fall mot deras äktenskap. Här får vi alltså en andlig förklaring till många av de skilsmässor som inträffat under senare år. Vi behöver denna andliga insikt och den gör oss då medvetna om att vi nu behöver ta fram de andliga vapnen, bön och fasta, för att vinna seger i den andliga striden.

Uppenbarelseboken ger oss alltså andliga förklaringar och visar bakomliggande orsaker i den andliga världen till det som vi ser gestaltas här i den fysiska världen. I Uppenbarelseboken får vi också förklaringen till att dessa attacker på ett alldeles särskilt sätt blivit verkliga på senare år. Det sägs nämligen att djävulen ”*vet att hans tid är kort*”. Upp. 12:12.

Han är alltså medveten om att vi nu kommit till slutet av denna tidsålder, då han snart kommer att besegras av Jesus. Därför rasar han och försöker fördärva så många människors liv som möjligt.

Hur många kristna är medvetna om att vi kommit så långt fram i tiden, att vi lever nära den slutstrid som det profetiska ordet talar om? Om djävulen syns veta vad tiden lider, hur mycket mer skulle då inte kristna behöva vara medvetna om detta? Det kan vi bli endast om vi har en förkunnelse om det profetiska ord, som visar på vad som skall hända i det sista tidsskeendet. Så som det har varit under senare år i vårt land finns här mycken försummad förkunnelse att ta igen.

Genom att vi tar del av den profetiska bilden i Uppenbarelseboken, får vi förståelse för vad som nu sker. Vi har nu sett att djävulen i den yttersta tiden riktar sin vrede särskilt mot två grupper. Det handlar om det folk som Gud utvalde i det gamla förbundet, Israels barn, och det handlar om det nya förbundets folk, de kristna. Dessa folk har fått i uppdrag att bära fram vittnesbördet om Gud. Det är inte att undra på att djävulen rasar just mot dessa två grupper av människor!

Vi skall nu ta del av den tredje strategin som djävulen har för den yttersta tiden och som är uppenbarad i Uppenbarelseboken. Vi läser om den i Upp. 13:1-2: *"Och jag såg ett vilddjur stiga upp ur havet. Det hade tio horn och sju huvuden och på sina horn tio kronor och på sina huvuden hädiska namn. Vilddjuret som jag såg liknade en leopard, och det hade fötter som en björn och ett gap som ett lejon. Och draken gav det sin makt och sin tron och stor myndighet."*

Här möter oss draken, djävulen, återigen. De två andra strategierna som djävulen har för slutskeendet, går ut på att förfölja det gamla och nya förbundets folk. Här möter oss hans agerande för tredje gången, men nu är det ingen förföljelse det handlar om, utan det står i stället att han ger understöd: *"gav det sin makt och sin tron och stor myndighet."*

Frågan är då vem det är som han ger sitt understöd. Här gäller det för oss att identifiera det som kallas för "vilddjuret". Med hjälp av profeten Daniels bok kan vi få förståelse för vad detta vilddjur är en beskrivning på.

För att undvika en lång utläggning kring detta, skall jag här ganska kortfattat ändå försöka förklara. Danielsboken är Gamla Testamentets stora profetbok, och vi behöver känna till den för att förstå det som står omtalat här i Uppenbarelseboken.

Daniel fick i en syn på 500-talet före Kristus, se fyra djur, detta är beskrivet i Dan. 7. De djur som han i tur och ordning såg, var dessa: ett lejon, en björn, en leopard och ett som beskrivs så här: *"mycket förskräckligt, fruktansvärt och starkt."* Så beskrivs det fjärde vilddjuret.

Det framgår av de förklaringar som finns i Dan. 7, att dessa djur symboliserar riken. Det handlar om stormaktsvälden i världen och som Daniel får se i sin syn symboliseras av dessa djur.

Det finns fler beskrivningar kring djuren i Dan. 7. Historien har sedan visat på hur väl denna profetiska uppenbarelse har gått i uppfyllelse. Det finns en ganska stor samstämmighet när det gäller uppfattningen om vilka stormaktsvälden dessa djur symboliserar. Bibelutläggare har pekat ut dessa riken i den ordning de uppstod: babyloniska riket (lejonet), medo-persiska riket (björnen), grekiska riket (leoparden) och det sista fruktansvärda vilddjuret (det romerska riket).

Med den profetiska upplysning vi får i Dan. 7, kan vi nu återvända till Upp. 13 och få förståelse för vad som där profetiskt tecknas. Denna gång möter oss bara ett av djuren, det fjärde vilddjuret, men det sägs att det har drag av de andra tre också.

Eftersom alla djuren i Dan. 7 var profetiska bilder på stormaktsvälden, så kan vi nu dra den slutsatsen att ett nytt stormaktsvälde kommer att uppstå i den yttersta tiden. Det är en logisk följd av det som profetiskt uppenbarats här.

Vi kan också komma ändå närmare en förståelse av vilddjuret i Uppenbarelseboken. Eftersom det är det fjärde djuret i Dan. 7 som uppenbaras här, så är det även logiskt att anta att det har en koppling till vad det djuret symboliserade, nämligen romarriket.

Huvuddelen av romarrikets territorium låg på sin tid i Europa. Det ger oss också en ledtråd till var vi kan förvänta att detta stormaktsvälde skall uppstå i den yttersta tiden. Detta är en förkunnelse som man kan finna redan i de första kommentarerna till Uppenbarelseboken och fram till vår tid. Dessa kommentarer har visat att på något sätt kommer ett "återuppstått romarrike", som man inte vetat namnet på, bli en verklighet i den sista tiden.

Det är intressant att se att vår generation, som sett staten Israel upprättas enligt profetiorna i Bibeln, också parallellt med det sett hur en stormakt upprättats på det gamla romerska territoriet, den Europeiska Unionen, EU.

Denna nya stormakt, som vi under senare år sett växa fram i Europa, har allt fler och fler påtagliga likheter med det gamla romarriket. Detta har också observerats och påtalats i olika sammanhang. Vi återger här bara ett par exempel.

I Bra Böckers Världshistoria ställs frågan, om stormakten som växer fram i Europa, är "Ett nytt romerskt rike?"

Illustrerad Vetenskap hade för några år sedan en bilaga med huvudrubriken "Romarriket lever vidare". En av underrubrikerna löd: "EU är dagens Romarrike." Man konstaterar också att "EU vill återskapa den romerska freden, Pax Romana, med gemensamma lagar, gemensam valuta och lika möjligheter för alla inom unionen."

Likheterna med det gamla romarriket och dagens EU blir tydligare. Detta innebär även att Bibelns profetior framstår klarare. Det är ganska anmärkningsvärt att detta till och med belystes i ett nummer av EG-organet The European Community Magazine redan 1975. Så här skrev man i nr 10: "EG:s romfördrag understödjer tolkningen av Daniel och Uppenbarelseboken om att ändetidens rike är ett nytt romerskt rike."

Detta profetiska skeende lyfts naturligtvis också fram i den profetiska undervisningen från kristna talarstolar. Man kan finna denna undervisning världen över.

Det kanske finns de som tycker att EU väl inte kan vara ondskefullt, det arbetar ju bl a för fredens bevarande i Europa. Jag vill inte påstå att de politiker som nu är verksamma inom EU är onda eller har onda avsikter, inte alls. De har säkert goda motiv för sin verksamhet. Vi får dock betänka att det inte är vad EU nu är, utan vad det kommer att bli, som är av avgörande betydelse. Det är med det perspektivet som grund som det finns anledning till vaksamhet och profetisk eftertänksamhet.

Det är också många som utifrån en profan synvinkel bekymrar sig för den allt större maktkoncentrationen i Europa. Ingen kan förneka att allt större makt flyttas från medlemsländerna centralt till EU. Demokratien är den stora förloraren i det som nu sker. Ländernas egna regeringar får allt mindre att säga till om. Ända ner på lokal nivå är det så att beslut inte kan fattas fritt. Det beräknas att 60-70% av alla beslut som fattas i kommunalfullmäktige, landsting och riksdagen fattas utifrån direktiv från Bryssel. Det är många som inte insett detta.

Vi ser nu ett skeende i Europa, som är profetiskt förutsagt. Stormakten håller på att formas, men det kommer att leda fram till ytterligare ett skeende som vi finner i det profetiska ordet: "*Och åt vilddjuret gavs en mun som talade stora och hädiska ord, och det fick makt att göra så i fyrtyotva månader.*" Upp.13:5.

Vi kan här se hur vilddjuret, stormakten, blir personifierad: ”*gavs en mun*”. Detta uttrycker att en speciell människa kommer i en maktposition i stormakten. Det har flera gånger höjts röster för en sådan ledare i Europa. Redan i begynnelsen av det som vi nu kallar Europeiska Unionen, så uttalades detta.

Belgaren Paul-Henri Spaak var en av det nuvarande EU:s grundare och han var med och utformade Romfördraget, som utgör grunden för EU-samarbetet. Han var också en av de första som förordade Europeiska kol- och stålunionen, som är ursprunget till dagens EU.

Paul-Henri Spaak sa i ett tal 1957 så här: ”Vi önskar inte en ny kommitté, vi har redan för många av dem. Vad vi önskar är en man med tillräckligt stort inflytande, som kan samla alla folk och lyfta oss ur den ekonomiska misär som vi håller på att sjunka ned i. Sänd oss en sådan man, vare han en gud eller en djävul, och vi kommer att ta emot honom.”

Spaaks uttalande kan ses som profetiskt. Bibeln varnar för en stark ledargestalt i den sista tiden, djävulens representant på jorden – Antikrist. Detta kan ses utifrån profetordet där det sägs att draken, alltså djävulen, fick inflytande: ”*Och draken gav det sin makt och sin tron och stor myndighet.*” Upp. 13:2.

De sista uttrycken i denna vers talar om en maktposition och när Antikrist kommer i besittning av den, visar han sin onda natur och sin fiendskap mot Gud: ”*Det öppnade sin mun för att häda Gud, för att häda hans namn och hans tabernakel, dem som bor i himlen.*” Upp. 13:6.

Utifrån detta profetiska ord behöver vi vara vaksamma inför det som nu sker. Vi behöver se längre än vad som nu är för handen. Därför har vi fått det profetiska ordet som skall vägleda oss.

Förlängningen talar om att ett omfattande antikristligt rike skall upprättas i världen. Plattformen för ett sådant utformas nu inför våra ögon och makten koncentreras. Vi ser också ett andligt avfall äga rum. I andra världsdelar utom i Europa, kan man se hur det kristna budskapet tas emot och människor tar personliga ställningstaganden för Kristus. Vi har alla anledning att vara bekymrade för den andliga situationen i Europa. När man vänder Kristus ryggen återstår bara alternativet - Antikrist.

Vi har nu i Uppenbarelsebokens kap. 12 och 13 sett djävulens strategi för den yttersta tiden. Gud avslöjade den i uppenbarelsen som han gav Johannes. Nu ligger det i förkunnelsens uppgift att förmedla detta avslöjande, så att förståelsen ökar för det som kommer att bli en verklighet i slutskeendet i den yttersta tiden. Vi kan redan nu säga att vi har sett inledningen av detta och det borde öka vårt intresse för det profetiska ordet och att den andliga vaksamheten höjs. Det är hög tid för det nu!

6

Aktuella profetior

Uppenbarelseboken är en bok som blivit alldeles särskilt aktuell i vår tid. Vi har nu kommit så långt fram i tiden att vi lever nära denna boks uppfyllelse. Det är då inte heller konstigt att vi på ett sätt som aldrig tidigare i historien kan börja förstå Uppenbarelsebokens budskap, vilket inte har varit så lätt under gångna tider.

Jag skall i detta kapitel visa ett antal exempel på hur det som varit svårt för gångna tiders människor att förstå, nu i vår tid blivit begripligt. Jag väljer tio versar från Uppenbarelseboken som visar att först i vår tid har uppfyllelsen av det skrivna i dessa versar, blivit något som inte bara går att förstå utan är en realitet för första gången i historien. Det säger oss hur nära vi lever den fullständiga uppfyllelsen av det som profetiskt blivit nertecknat för ca 2000 år sedan. Detta borde få varje människa som tar del av Uppenbarelseboken att inse att vi lever i en profetisk tid!

Jag lyfter fram dessa tio versar från Uppenbarelseboken och deras innehåll. Sedan skall vi konstatera, att för första gången i historien, är budskapet ett aktuellt budskap som kan kopplas till vår tid. Versarna presenteras i den ordning de förekommer i Uppenbarelseboken.

1. Upp. 9:16: *"Antalet män i dessa ryttarhärlar var tjugo tusen gånger tio tusen. Jag hörde deras antal."*

Vad som beskrivs i denna vers är stridsmän i ett väldigt krigsslag. I den föregående versen står det att resultatet av kriget blir att en tredjedel av människorna dör. Ett så fruktansvärt krig, med ett så stort antal döda har ännu inte ägt rum. Det tillhör den yttersta tidens vedermöda, som världen kommer att genomgå.

Antalet stridande i detta väldiga slag beskrivs så här: *"tjugo tusen gånger tio tusen"*. Utför man denna multiplikation, så får man 200 miljoner. Vilken oerhörd armé! Kan en sådan armé ställas på fötter? I tidigare generationer har inget land kunnat mobilisera en sådan armé, men i vår tid är det möjligt. Världens folkrikaste land, Kina, skulle kunna ställa upp en sådan. Företrädare för Kina har uttalat att man skulle kunna mobilisera en armé på 200 miljoner man, precis det antal som Uppenbarelseboken anger. Vi har alltså fått bekräftat att den väldiga armé som Uppenbarelseboken och som något land inte tidigare i historien har kunnat ställa upp, nu är en möjlighet.

Det som omtalas i Upp. 9:16 kan också vara en beskrivning på en muslimsk armé. Antalet muslimer har på senare tid ökat kraftigt. Från att det år 1973 fanns 500 miljoner, har nu antalet stigit till cirka 1,5 miljarder. Därför skulle också en samlad muslimsk sådan vara möjlig.

Den som reagerar inför att det står *"ryttarhärlar"*, får betänka att det på Johannes tid inte fanns de moderna vapnen, tanks etc, och därför beskrivs härlarna med den tidens uttryck. Det som däremot är en aktuell beskrivning, är antalet stridande i armén.

2. Upp. 9:21: *"Och de ångrade inte sina mord och sin svartkonst, sin otukt och sina stölder."*

När det i denna vers talas om mord, svartkonst, otukt, och stölder så är det ju något som har funnits genom historiens gång. Det som skiljer vår tid från gångna tider är att det aldrig tidigare förekommit en sådan oerhörd utbredning av detta.

Det är det ena som kan sägas om innehållet i denna vers. Det finns också något annat som visar hur profetiskt träffsäker beskrivningen är av vår tid, och det är ordet "svartkonst". För att vi skall kunna tydligare förstå vad det egentligen handlar om, kan vi se på den grekiska grundtextens ord. Ordet svartkonst är översatt från det grekiska "farmakeiôn". Ordet har betydelsen: användandet av läkemedel, gift, trolldryck, trollkraft genom droger, läke- eller njutningsmedel.

För att ytterligare belysa vad detta handlar om, skall vi se vad det står i C. M. Ekbohrns ordbok. Den ger förklaringar på 33 000 främmande ord och namn. Så här förklaras det närbesläktade ordet farmacî: "konsten att insamla och förvara droger, av dem bereda läkemedel och, efter läkares föreskrifter, utdela dessa".

Jag belyser i detta sammanhang droger som inte är utskrivna av läkare, en del medicin är ju narkotikaklassad, utan droger som används till missbruk. Detta missbruk har blommat ut och fått en enorm omfattning i vår generation. Antalet narkomaner ökar år efter år, samhället står rådlöst inför det alltmer utbredda användandet av droger.

Dagens Nyheter återgav den 29 juni 2005 resultatet av en FN-rapport. Så här skriver man: "Antalet narkotikamissbrukare i världen ökar. FN målar en nattsvart bild av utvecklingen - kampen mot droger har misslyckats."

Vidare sägs i artikeln: "FN-organet för droger och kriminalitet, UNODC, är pessimistiskt i sin årsrapport. Där konstaterar man att 200 miljoner människor världen över missbrukar narkotika i dag. Det är fem procent av jordens befolkning mellan 16-64 år."

Det innebär alltså att var tjugonde vuxen person i denna åldersgrupp är narkoman! Vi lever i en generation där människor bryts ner av droger. I spåren följer kriminalitet, det är enorma summor som är i omlopp för att skaffa narkotiska preparat.

Droganvändandet innebär ett samhällsproblem av gigantiska mått. Det är den ena sidan av problemet. Den andra sidan är att det har visat sig att narkotikaanvändandet är en inkörsport för onda andemakter i människors liv.

Drogdebattören Allan Rubin har blivit uppmärksammas genom sina böcker och föredrag om droger. I boken "Hash`- himmel och helvete", skriver han så här:

"I Människans okända världar beskriver Grof hur den påtände kan tro sig möta onda gudar eller demoner i nuet - och att han då kan bli starkt påverkad av detta. Och då inte enbart under den korta tid som ruset varar. Upplevelsen kan komma att prägla missbrukaren med kvarstående verkan. Den påtände kan nämligen bli så starkt fångslad av sin rusupplevelse att han upplever att hallucinationens onda makter tar honom i besittning och tar över tanke och handling. Denna föreställning kan sedan leva kvar långt efter det att ruset klingat av. Resultatet blir en drogförändrad människa, besatt av den onda andemakt som droguset lyft fram.

Termen "besatt" kanske låter dramatisk. Men Grof använder själv ordet för att beskriva detta fenomen. "Besatthet" kan man tydligare beskriva till vilken grad dessa hallucinationsframkallande droger, som ungdomsgenerationen nu anammat, kan skada personligheten. Till vilken del är det just drogaktiverade hallucinatoriska andar som i dag förändrar ordinära tonåringar till våldsfixerade bärsärkar? Har vi i de nya drogerna den

föribesedda faktor som gör dagens skrämmande våldsupptrappning mera möjlig att förstå? Hur många av dagens extrema punkare och skinheads har i bakgrunden drogexperiment som avtäckt de mörka inre krafter som manar till ottyglad destruktivitet?" Slut citat.

Ett citat från Överskriften, en tidning för övervakare, skall också tas med här. Tidningen skriver om heroin på följande sätt: "Både vitt heroin och rökheroin kan rökas. Det tillgår så att en liten mängd heroinpulver läggs på en bit aluminiumfolie och värms underifrån. Vid smältningen bildas en svart ormliknande massa som rinner på folien och ringlar sig som om den vore levande. När heroinet övergår i gasform bildas en rökpuff, som missbrukaren inhalerar. Märk uttrycket 'Chasing the dragon' (Jagande draken). Rökpuffen bildar en form som man liknar vid en drake." Slut citat.

Den som känner till Bibelns bildspråk vet att såväl ormen som draken är bilder på djävulen. I användandet av heroin kan man alltså få se gestaltningen av dessa. Carl Jung talar om draken, som han spårat till transcendensens värld, som "den kosmiska onskans" symbol.

Vi kan se att det finns kopplingar mellan narkotikaanvändandet och den ockulta världen och de mörka krafterna. "Svartkonst" kallar Bibeln detta, som alltså är något framträdande i den yttersta tiden.

Satan, ormen, den gamle draken har en avsikt: "*att stjäla och slakta och döda.*" Joh. 10:10. Genom narkotikan har satan ett effektivt medel för att genomföra detta. Han stjälar och ruinerar människors ekonomi genom att de blir narkotikaberoende, hans slaktar deras hälsa och de dör en alltför tidig död. Det är en oerhörd kontrast mot vad Jesus har att erbjuda. Han säger i samma vers som citerades: "*Jag har kommit för att de skall ha liv, ja, liv i överflöd.*"

3. Upp. 11:9: "*Människor av olika folk och stammar, språk och folkslag ser deras döda kroppar i tre och en halv dagar, och de tillåter inte att kropparna läggs i någon grav.*"

Denna bibelvers handlar om de två vittnen som Herren använder, för att under vedermödans tid vara speciella redskap och vittnen. Dessa Herrens vittnen dödas och blir liggande på en gata i Jerusalem, det ser vi av sammanhanget.

Det som är anmärkningsvärt är att "*olika folk och stammar, språk och folkslag*", skall se dessa döda kroppar ligga där i Jerusalem. Att folk världen över skulle kunna se vad som ligger på en gata i Jerusalem, det har ju varit omöjligt för tidigare generationer, men inte i vår tid. Vi har nu TV, varigenom detta blir fullt möjligt.

För att vi skall få lite perspektiv på hur omöjligt människor har sett på att detta skulle kunna förverkligas, skall vi återge ett avsnitt från en predikan från 1980-talet. Predikan hölls av den numera hemgångne pastorn Gösta Lindahl, en inspelning gjordes av denna predikan. Han belyser i den bl a hur helt obegripligt denna bibelvers i Uppenbarelseboken var i hans ungdomstid. Vi citerar här vad han sa i predikan:

"Vi kan konstatera det som var omöjligt att kunna tänka sig bara i min barndom. Jag vet till exempel, pojkar kom med vissa frågor och den främsta var var Kain fick sin hustru ifrån. Det var ganska ofta, men så hade de fått reda på att det står i Bibeln att det en gång i ändens tid, skall ligga två döda män på en gata i Jerusalem, den stad där också deras Herre blivit korsfäst, det är Jerusalem det. Och Antikrist, han skall få makten, efter att de har framburit sitt vittnesbörd i tre och ett halvt år, skall han få makten att döda dem. Det har varit omöjligt för honom förut. Men den tiden kom då han fick tillåtelse att döda dessa två profeter och han tillät inte att de skulle få läggas i någon grav, utan de skulle visas för alla folk över hela

jorden, alla folk, folkslag, stammar, tungomål. Alla dessa folk utöver hela jorden skall se deras döda kroppar ligga på en gata i Jerusalem. Så står det och då kom många och ville diskutera med mig och frågade mig: 'Tror du verkligen på Bibeln? Tror du verkligen något så dumt att vi här uppe och alla folk runt hela jorden skulle se om det ligger två döda gubbar på en gata i Jerusalem?' 'Ja, står det i Bibeln så blir det säkert så. Ja, du är idiot', sa de."

Så långt från Gösta Lindahls predikan och hans återgivande av den dialog han haft i sin ungdom kring detta bibelställe i Uppenbarelseboken, som på den tiden syntes omöjlig att den skulle kunna få sin uppfyllelse. Idag är det en helt naturlig sak för oss att förstå denna bibelvers.

4. Upp. 12:1: *"Ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud."*

Denna bibelvers är en symbolisk beskrivning av Israel. Det är emellertid inte Israel, som uppfyllelse av denna profetia, som vi skall stanna inför i denna vers. Vi skall bara helt kort konstatera det intressanta, att de tolv stjärnorna, som vi läser om här i Uppenbarelseboken, är stjärnor som vi nästan dagligen ser.

Det förhåller sig nämligen så att dessa tolv stjärnor har utvalts att vara en symbol för den gemenskap och union av länder som vi sett växa fram i Europa och som vi benämner EU, Europeiska unionen. Flaggans designer, Arsène Heitz, har uppgett att symbolen för EU:s flagga har sitt ursprung från denna beskrivning i Uppenbarelseboken.

Det är intressant att notera att av alla världens böcker, så är symbolen för EU just hämtad från Bibelns sista bok, Uppenbarelseboken, den bok som profetiskt skildrar vad som skall ske i ändens tid. I det nästföljande kapitlet i Uppenbarelseboken, alltså det 13:e, finns också denna stormakt i Europa beskriven som "vilddjuret".

5. Upp. 13:16: *"Och det tvingar alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta emot ett märke på högra handen eller på pannan."*

Detta bibelställe är säkert ett av de mest omdiskuterade i hela Bibeln. Versen efter lyder så här: *"så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal."* v. 17. Många är de som tiderna igenom har funderat kring detta förunderliga budskap som återfinns i dessa versar.

Århundraden igenom har människor använt mynt och sedlar för att köpa och sälja. Det har under alla dessa tider fungerat. Kanske har man trott att detta skulle bestå för alltid.

De som dock har läst denna Bibelns profetia och trott på den, har förstått att i den sista tiden kommer ett nytt och annorlunda sätt att införas för handel. För andra har det säkert låtit som ren science fiction.

Under de allra senaste åren har det skett förändringar av det betalningssätt som varit gällande under så många århundraden. Ingen har väl kunnat undgå att se, att vi nu genomgår en förändring på detta område. Det blir allt vanligare att folk betalar med olika slags betalkort istället för att betala med kontanter. Vi är på väg mot det kontantlösa samhället!

Detta ligger inte långt fram i fjärran - det handlar om närtid. Redan nu rör det sig om att minst 95 % av alla betalningar sker elektroniskt. Snart försvinner de sista procenten av kontantbetalningar - det är ingen vågad gissning rent mänskligt sett.

Om vi istället lämnar gissningarnas område och förflyttar oss till det profetiska, står vi på en allt säkrare grund. Där är budskapet klart och tydligt: det kommer ett nytt ekonomiskt system.

Detta nya ekonomiska system pekas alltså profetiskt ut i Uppenbarelseboken. Det kommer att omfatta alla människor, eller som det står: *”små och stora, rika och fattiga, fria och slavar”*. En del kanske reagerar över att det står ”slavar” och tänker att slaveriet ju är avskaffat sedan länge. Detta är helt fel, det finns betydligt fler slavar nu i världen än vid tiden för slaveriets formella avskaffande.

Uppgifter i tidskriften *Illustrerad Vetenskap* nr 13, 1998 ger upplysningar om slaveriet i vår tid. I denna tidskrift omtalas att det finns slaveri i omkring 40 länder. Vidare konstateras att det kan vara svårt att veta exakt hur många slavar det finns, men man refererar till den ansedda organisationen för mänskliga rättigheter, Anti-Slavery International i London. Den uppger att det handlar om minst 25 miljoner slavar. Till denna siffra kommer ett okänt antal barn och även kvinnor som utför slavliknande arbete. Det finns andra källor som hävdar att det rör sig om omkring 100 miljoner människor som lever som slavar eller i slavliknande förhållande.

Huvudbudskapet i profetian är annars att det kommer att bli ett annorlunda system för att köpa och sälja. Det handlar om att man måste ha något på pannan eller handen för att kunna göra det. Klart är att människor i alla tider har haft funderingar kring hur det kommer att gestalta sig. Nu kan vi börja ana hur köp- och säljssystemet kan förverkligas.

Den som läste *Dagens Nyheter* den 4 november 1997 och visste om profetian i Uppenbarelseboken, kunde knappast undgå att koppla det de läste till det som står i profetian. I artikeln fanns en nästan identisk beskrivning av ett planerat system för handel.

Artikeln i *Dagens Nyheter* var den första i en serie om det kontrollsamhälle, som vi nu ser alltmer av. Huvudrubriken löd: ”Du handlar - och blir kartlagd”. Underrubriken var: ”Kontrollsamhället. Du registreras och bedöms av vakande ögon varje gång du använder ett plastkort.”

Som vi har lagt märke till, har vi under senare år blivit försedda med kort som vi använder vid allt fler tillfällen, inte minst när vi skall handla. Artikeln i *Dagens Nyheter* gör följande konstaterande:

”Förr eller senare kommer vi att storkna under alla olika plastkort som vi mer eller mindre tvingas att skaffa oss. Ibland förmår oss kanske bankernas avgiftspolitik att skaffa oss ett kreditkort för att slippa check- och uttagsavgifter. Ända till den dag det införs ett kort som kan allt - det super-smarta kortet (smart card). I Europa har tekniker arbetat på detta kort i drygt 20 år. Tekniken finns alltså redan. För att vi inte ska kunna tappa eller förfalska kortet eller på annat sätt fräntas hela vår identitet, finns det planer på att i framtiden plantera in kortets hjärna - alltså det lilla mikrochipet - under huden i pannan eller på handen.” Slut citat.

Lägg märke till mikrochipets påstådda placering: ”under huden i pannan eller på handen”. Jämför detta med vad bibelns profetia säger: *”ett märke på högra handen eller på pannan”*. Profetian är mer specifik och pekar ut högra handen. För första gången i historien kan vi alltså i en dagstidning läsa om det som profetian beskrev för tvåtusen år sedan! Det är dags att vakna upp inför det profetiska skeendet som vi är inne i.

Tyvärr är det många som ändå inte inser vad som kan utvecklas till uppfyllelsen av denna profetia. På senare tid är det en del som menar att detta märke bara skulle vara en symbolik

för våra tankar (pannan) och handlingar (handen). På så sätt fördunklas det allvarliga budskap som finns i profetian. De som tror på en sådan förklaring mister då vaksamheten och kan bli bedragna när den går i uppfyllelse. Här behövs vaksamhet inför profetian och inte bortförklaringar av den!

Att det handlar om något konkret och inte symboliskt framgår ganska tydligt av själva profetian. Den säger ju att om man inte tar emot märket, alltså något rent praktiskt, så kan man varken köpa eller sälja. Man ställs då utanför detta gigantiska kontrollsystem, som kommer att bli en kontroll av människorna utan motstycke.

Även Dagens Nyheter inser detta och skriver vidare i sin artikel: ”Utan att genast måla upp det värsta skräckscenariot är det kanske värt att tänka storebrorstanken.” Om man byter ut ”storebrorstanken” mot ”antikristtanken” så träffar man profetiskt rätt i sin analys.

Några år efter Dagen Nyheter artikel kom de första rapporterna om injicering av chip på människor. Våren 2004 skrev tidningen New Scientist om detta på sin hemsida. Där beskrevs hur man på Baja Beach Club i Barcelona erbjöd folk att få ett chip injicerat under huden.

De fördelar som finns med detta är för det första att man inte behöver bära med sig sitt medlemskort och för det andra att man kan lämna plånboken hemma. När man beställer något så läses nämligen detta chip av med en scanner och kostnaden förs upp på kundens konto. Hur lockande kan inte detta vara att slippa ha med sig både medlemskort och plånbok, allt fungerar ju genom chipet man fått inplanterat!

Detta var verkligen en stor nyhet och den kom sedan att presenteras både av SVT och TV4. Även engelska BBC sände en reporter som också fick ett chip inplanterat på sig och gjorde ett reportage om detta. Människor har nu alltså med egna ögon kunnat se exempel på hur detta system fungerar med dess fördelar.

Samtidigt som vi allt oftare går ifrån kontanter som betalningsmedel, så innebär det en avslutning av det gamla systemet och bereder marken för ett nytt ekonomiskt system. Parallellt med att detta sker, utvecklas datatekniken, vilken ger oanade möjligheter i ett sådant nytt system.

Mycket har hänt även efter de första rapporterna om att chip injicerats på människor. Tekniken har vidareutvecklats och det har öppnat möjligheter för nya sätt att göra penningtransaktioner.

RFID-chip är numera ett begrepp. RFID är en förkortning av Radio Frequency IDentification. Så här presenteras denna teknik i Wikipedia: ”I denna typ av RFID-transponder har man all information lagrad i en databas. Posten där informationen finns lagrad är bunden till det unika id-numret. Denna enklare typ motsvarar i praktiken vanliga streckkoder.”

Denna teknik har nu utvecklats ytterligare. Företaget Sormark har framställt ett chiplöst RFID. Det innebär att ett biokompatibelt bläck på människans hud skapar ett unikt ID i huden. Denna märkning kan göras osynlig. Tekniken används redan nu på djur, som därigenom kan identifieras. Märkning kan avläsas både av en hudscanner och på avstånd av en annan typ av scanner.

Detta öppnar nya möjligheter. De chip som hittills i olika sammanhang applicerats på människor har blivit injicerade, men den nya tekniken med biokompatibelt bläck, är mycket enklare och billigare och kan utföras på två sekunder. Detta innebär att en massmärkning av människor skulle kunna göras på kort tid.

Följande kunde man läsa i Dagens Nyheter den 10 sept. -06: "I USA lobbar affärsintressen för att alla amerikanare under huden ska få risgrynsstora RFID-taggar som kan avläsas på håll. Bland annat för att underlätta identifiering vid mord och svåra olyckor. Men också för att säkerställa att rätt person tar ut pengar ur bankomaten, startar bilen med mera."

Inställningen till chiptekniken blir allt mer positiv. En undersökning gjordes av Tomorrow's Shopping World. Den handlade om hur folk framöver vill utföra sina betalningar. Här blev man överraskad av att människor var så positiva till att ha ett chip under huden som hjälpmedel vid betalning. Detta konstaterades i den undersökning man gjorde 2006.

Samtidigt som folk blir allt öppnare för att den nya tekniken med chip kan användas på människor, så finns det de som inser faran med den. Den stora nyhetskanalen CNN:s hemsida hade en artikel med en rubrik som visar på de farhågor som finns angående övervakning. Så här lyder rubriken i svensk översättning: "Mikrochips på människor: Högteknologins hjälpmedel eller storebrorsövervakning?"

I artikeln kan man läsa ett uttalande av Katherine Albrecht, en advokat, som specialiserat sig på konsumentutbildning och RFID-teknologi. Hon säger: "Ytterst handlar det om att man kan befara att regeringen eller din arbetsgivare en dag kan säga: "Acceptera ett chip eller svält."

Detta uttalande påminner på ett kusligt sätt om Bibelns profetia: "*så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal.*" Upp. 13:17.

Det som Bibeln talar om i Uppenbarelseboken är inte längre science fiction. De bibelställen som människor funderat kring genom århundradena, börjar nu bli begripliga. Även för bara några årtionden sedan var det omöjligt att förstå hur profetian skulle få sin uppfyllelse.

På 1970-talet kom boken Synen av David Wilkerson ut. Han skildrar i denna bok den syn som han fick om framtiden och som alltså kom ut i bokform. I boken förvarnas om ett nytt ekonomiskt system. Han skriver följande om detta:

"Utvecklingen leder till att frågan om ett nytt världsomspännande penningssystem tas upp. Fastän dollarn ser ut att stärka sitt grepp alldeles före den kommande stora recessionen, utvecklas en ny kris som kommer att skaka hela finansvärlden. Jag tror att vi får se ett återuppväckt romerskt imperium som slutligen blir basen för en världsledare som uppstår för att försöka få ordning på världens affärer. Utan tvivel kommer han att skapa ett kreditkort som gäller över hela världen. Osynliga nummer, som bara kan upptäckas genom fotoskopisk avläsning, fästs på pannan och armen. Numren kan tänkas utgöra 3 grupper med 6 nummer i varje grupp. Alla som vill köpa och sälja kommer att tvingas ha detta. Ett världsomspännande kreditsystem kommer att utvecklas så att länder kan utnyttja enorma krediter." Slut citat från boken Synen.

Wilkerson skrev: "Osynliga nummer, som bara kan upptäckas genom fotoskopisk avläsning, fästs på pannan och armen."

När Wilkerson bar fram detta budskap var det mycket svårt att föreställa sig hur det skulle kunna förverkligas. Men sedan dess har datortekniken fått sitt genombrott och tekniken i datachips har öppnat oanade möjligheter för genomförandet av en sådan lösning för penningtransaktioner.

Sedan 1970-talet har mycket hänt som har bekräftat det som Wilkerson då förde fram. Det som han kallade "ett återuppväckt romerskt imperium", är något vi också kan se i de bibliska profetiorna. Vi har sett hur ett sådant formats på det gamla romerska territoriet, vi berörde detta i det föregående kapitlet.

När Wilkerson fick sin syn om kommande tider i början på 1970-talet, skrev han i förordet till sin bok: "Läs inte boken med en förväntan, att alla katastroferna skall hända över en natt. Jag tror dock, att det mesta av denna syn kommer att uppfyllas i vår generation."

Nu när över 30 år har gått verkar det som om det han såg kommer att bli verklighet för oss som lever nu, kanske inom den närmaste tiden. En kris kan vara en tänkbar förutsättning som bäddar för att det skall kunna förverkligas. En uppfyllelse av denna profetia har nu ryckt allt närmare och skulle i praktiken kunna ske idag. Detta borde få varje människa att reagera och vakna upp!

Varför är det då så viktigt att alla människor får reda på detta budskap, även de som idag inte tror på Bibelns budskap? Svaret är helt enkelt därför att Bibeln säger att det har evighetsbetydelse!

I Uppenbarelsebokens kapitel 14 beskrivs konsekvenserna av att acceptera detta system, som alltså har en koppling till Antikrist. Det handlar inte bara om ett ekonomiskt beslut, utan också acceptans och dyrkan av djävulens redskap Antikrist. Så här allvarligt framställs följderna av att acceptera det kommande antikristliga systemet och genom att ta det som vanligtvis brukar benämnas "vildjurets märke": *"Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt, dessa som tillber vildjuret och dess bild och tar emot märket med dess namn."* Upp. 14:11.

Det är klart att Bibeln inte utan skäl har beskrivit det kommande antikristliga systemet om det inte verkligen hade en allvarlig andlig betydelse och konsekvens att gå in i detta. Därför vill vi också förmedla detta budskap till så många människor som möjligt, för att de inte skall fatta felaktiga beslut med evighetskonsekvenser.

Det vore att svika Guds budskap att bortförklara, förandliga eller förneka det. Därför har vi ägnat ganska stort utrymme åt att belysa denna profetia. Låt oss därför hålla fast också vid dess budskap, ty det som Herren säger i Upp. 22:7 gäller också denna profetia: *"Salig är den som håller fast vid profetians ord i denna bok."*

6. Upp. 16:8: *"Den fjärde tömde sin skål över solen, och den fick makt att bränna människorna med eld."*

Solen har under alla gångna generationer varit som en hälsokälla för människor och vi har tidigare i princip uppmanats att vistas i solen. I denna vers i Uppenbarelseboken talas det profetiskt om att solen skadar. Det står att solen bränner människor.

Vi har under senare år mött varningar om att vistas för mycket i solen när den står som högst på himlen. Anledningen till detta är att solens strålar nu åstadkommer skador på vår hud, skador som till och med leder till döden. Vi tänker på att många dör av malignt melanom och andra typer av hudcancer. SVT:s text-tv uppgav den 28 juli 2006 att omkring 60 000 människor i världen dör av solskador. Detta årligen! I Sverige har vi upplevt en ökning med 500 % på 50 år.

Ozonskiktet skyddar oss mot skadlig ultraviolett strålning från solen. Ozonskiktet är nödvändigt för att liv skall kunna finnas på jorden. Vi har nu en situation där ozonskiktet har

förtunnats av utsläpp som vi gett ifrån oss. Vid Antarktis är det också ett hål i ozonskiktet. Detta hål är av en gigantisk storlek och motsvarade under 2008 drygt 25 miljoner kvadratkilometer, en yta som är ungefär lika stor som Nordamerika.

Bibelns profetiska ord talar alltså om att solen skall bränna människor. Nu har vi en situation där det årligen dör stora skaror av människor som en följd av solens strålar.

7. Upp. 16:10: *”Den femte tömde sin skål över vilddjurets tron, och dess rike lades i mörker. Människorna bet sig i tungan av smärtan.”*

Jag har tidigare i kapitlet som handlar om djävulens strategi för den yttersta tiden, visat på att det pekar emot att det kommande antikristliga styret kan komma att ha sitt centrum i Europa. I denna bibelvers står det att vilddjurets rike lades i mörker. Handlar det om en bokstavlig mörkläggning som kan komma att drabba Europa? Ja, jag slår inte fast något men jag skall referera till några nyhetsartiklar som visar på att något sådant skulle kunna inträffa. Den första är en TT-AFP-artikel som publicerades bl a i Smålands-Tidningen den 6 november 2006.

I denna artikel slås fast att lördagen den 4 november var Europas elnät nära en total kollaps. Så här uttalade sig Pierre Bornard, som är styrelseledamot i den franska eljätten RTE: ”Vi var inte särskilt långt från en släckning av Europa.”

Vidare berättas i artikeln att det hela började med en överbelastning i trakten av Köln som utlöstes av en plötslig köldknäpp. Det ledde till att en dominoeffekt i de sammankopplade ledningarna som orsakade att delar av Frankrike, Italien, Spanien, Portugal, Österrike, Belgien, Nederländerna och Kroatien slogs ut. Även en sidoleddning till Algeriet, Marocko och Tunisien blev också strömlös.

För en del år sedan hade det som vi läste om här inte varit möjligt. Nu lever vi i en global värld, länder kopplas samman på olika områden, både på gott och ont. Inträffar något i ett land kan detta få omfattande konsekvenser också för andra länder. Här har vi alltså sett vad resultatet kan bli på elförsörjningens område och att Europa då kan hotas av mörkläggning. Det skulle få stora konsekvenser för alla människor - elberoende som vi är på de flesta områden både privat, arbetsplatser och samhället i stort.

I en annan artikel, publicerad i Expressen den 21 april 2009, varnas för vad som kan hända 2012. Rubriken på artikeln lyder: ”Solstormar kan slå ut Europa.” Ingressen har följande allvarliga budskap: ”Stora delar av Europa och USA kan slås ut på bara några sekunder. Miljoner kan dö i skräckscenariot. Nu varnar experter för supersolstormar.”

Artikeln handlar om en rapport från den amerikanska vetenskapsakademien NAS. I den slår forskarna larm om att supersolstormar kan slå ut stora delar av västvärlden. Risken för dessa supersolstormar är extra hög 2012. Så här kommenterar solforskaren Henrik Lundstedt vid Institutet för rymdfysik i Lund rapporten: ”Effekterna av en supersolstorm låter verkligen helt otroliga, men de skall tas på allvar. Det är en seriös rapport av kända forskare.”

Rapporten talar om hur elnät och flygplan är något av det som kan slås ut. Man skriver också att miljoner människor kan dö när viktiga samhällsfunktioner blir strömlösa. Man skriver också att det kan ta år att reparera skadorna.

Jag menar inte att det som skrivits här nödvändigtvis skulle vara den rätta uppfyllelsen och tolkningen av den citerade bibelversen från Uppenbarelseboken. Det som sägs i artiklarna kan ändå vara en fingervisning om hur uppfyllelsen av profetian kan bli en verklighet.

Det finns fler aspekter på Europa. När vi ser på den andliga situationen, så kan man tala om ett andligt mörker. Europa är världens minst religiösa världsdel. I andra världsdelar ser man hur människor i skaror söker Gud, andliga väckelser bryter fram, men i Europa går det i motsatt riktning. Mängder av kyrkor tvingas stänga och församlingar minskar. Folket i Europa vänder alltmer Kristus ryggen. Europa skulle därför vara den naturliga plattformen för Antikrist. Förkastar man Kristus så öppnar det för dess motsats, Antikrist.

Även i namnet på vår världsdel, Europa, är det som att det där finns en profetisk fingervisning. Vad betyder Europa? I Svensk Uppslagsbok, tryckt 1953, finner vi följande förklaring av namnet Europa: "av assyr. ereb. mörker". I Wikipedia ser vi vad det ytterligare sägs där om namnet Europa: "Andra hävdar dock att ordet fått en överförd betydelse i grekiskan, och ursprungligen kommer från ett semitiskt ord, det vill säga det akkadiska ordet erebu, som betyder "solnedgång".

Mörker och solnedgång tals det alltså om i koppling till namnet Europa. Bägge dessa förklaringar kan vara betecknande för denna världsdel på det andliga området i den yttersta tiden. Europa var den första världsdel som tog emot evangeliets ljus. I den yttersta tiden ser vi nu hur detta ljus släcks och Europa läggs alltmer i ett andligt mörker.

Till sist skall bara klarläggas att avslutningen av denna vers i Uppenbarelseboken inte har med mörkret i vilddjurets rike att göra. Det står så här: *"Människorna bet sig i tungan av smärtan."* Detta är inledningen på en menig som tillhör den nästföljande versen och som avslutas så här: *"och hädade himlens Gud för sina plågor och sina bölder, men de omvände sig inte från sina gärningar."* Upp. 16:11. Den smärta som människor upplever är kopplad till de bölder som de människor får som tagit vilddjurets märke, det ser man också förtydligt i en tidigare vers i samma kapitel, se Upp.16:2.

8. Upp. 16:12: *"Den sjätte tömde sin skål över den stora floden Euftrat, och dess vatten torkade ut så att vägen bereddes för kungarna från Östern."*

Euftrat har varit ett begrepp som en mäktig och stor flod. Civilisation efter civilisation har avlöst varandra, men Euftrat har slingrande fört fram sina vattenmassor genom årtusendena. Men det skall bli en förändring, profetian talar om det, den skall torka ut.

I vår generation har nu tecken börjat komma på att det är stora förändringar på gång för Euftrat och dess omgivning. Kring floden har det vid Basra varit ett utsträckt träsk. Detta dränerades ut av Saddam Husseins regering under 1990-talet, för att driva ut rebeller i området.

Det är inte den enda förändringen när det gäller Euftrat, som ägt rum på senare år. I en artikel i Sydsvenska Dagbladet den 20 april 2009 med rubriken "Edens lustgård torkar ut", beskrivs en förändring. Man skriver: "I södra Irak, på platsen för den bibliska Edens lustgård, råder svår torka sedan två år. Vidare skriver man om hur torkan de två senaste åren har gjort att flödena i Euftrat och Tigris sjunkit.

En annan artikel återfinns på Världsnaturfondens hemsida, den är skriven den 23 juni 2009. Där varnas i en rapport för att stora dammbyggen för konstbevattning och vattenkraft utgör ett växande hot mot natur och människor i tredje världen. Bland floderna som nämns i denna hotbild är floden Euftrat, därför att jättedammar planeras. Det sägs i artikeln: "Utvecklingen är oroväckande. Vattnet försvinner nedströms och torkar ut."

Ja, särskilt understryks riskerna för Euftrat och Tigris: ”Dambyggnaderna leder till förstörelse av vattenresurserna, vilket är särskilt oroande för Tigris och Euftrat”.

Redan är stora förändringar märkbara när det gäller dessa floder, som båda har sina ursprung i Turkiet. Merit Wager skriver på sin hemsida ”Om samtid och framtid” den 6 juli 2009 så här: ”Tigris och Euftrat torkar ihop när de använder vattnet i Turkiet och Syrien.”

Även tidningen The New York Times uppmärksammar vad som håller på att hända med floden Euftrat. I en artikel den 14 juli 2009 var rubriken: ”Irak lider när floden Euftrat krymper ihop.” Bilden som ges av Euftrat i artikeln är att kanaler som är ledda från Euftrat, krympt till grunda strömmar och att fiskebåtar står på land. Euftrat beskrivs som betydligt mindre än för bara några år sedan och en del tjänstemän i Irak är oroliga för att den snart bara kommer att vara hälften av vad den nu är.

Det som också är anmärkningsvärt är att denna profana tidning, The New York Times, också har uppmärksammat att detta är profetiskt förutsagt i Uppenbarelseboken. Man skriver: ”Den krympande floden Euftrat, en flod så avgörande för uppkomsten av civilisationen, att Uppenbarelseboken profeterat att dess uttorkning är ett tecken på den sista tiden.”

The New York Times har alltså uppfattat den profetiska betydelsen av vad som nu sker med floden Euftrat. Hur mycket mer borde inte det också i kristna sammanhang belysas som ett av tecknen på att vi lever i tidens slutskeende!

Vi har här refererat till fyra olika rapporter från 2009 och som alla talar om stora förändringar när det gäller Euftrat, den flod som omnämns i profetian i Upp. 16:12. I tusentals år har Euftrat fört fram sina vattenmassor till människor som varit beroende av dess flöde, men just i vår generation sker en dramatisk förändring med denna flod. Rapporter som pekar i den riktningen kommer nu allt tätare - ett vittnesbörd om att vi lever i en profetisk tid.

9. Upp. 16:16: ”*Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Harmagedon.*”

Det som sägs i den här versen i Uppenbarelseboken är att ett stort krigsslag kommer att ha sitt centrum på en plats som kallas Harmagedon. Denna plats är en stor dal i norra Israel. Under århundraden som ligger bakom har varken platsen eller landområdet här varit speciellt intressant ur varken militärt eller ekonomiskt perspektiv. Det som i dag utgör staten Israel har till stora delar varit ett ökenområde utan någon större befolkning.

Det är först under förra århundradet som markområden odlats upp och befolkningstillväxt skett. Efter att Israel proklamerats som stat 1948 har bilden också dramatiskt förändrats på så sätt att flera krig har utspelats mellan Israel och arabstater. I bakgrunden har stormakterna funnits med och bevakat vad som skett här. Dessutom har hela den islamska världen med alla dess nationer följt utvecklingen kring den nya nation, som uppstod här mitt i en arabisk och muslimsk värld. Islam har som bekant sin tredje heliga helgedom på tempelplatsen i Jerusalem.

Man kan säga att under bara en generation så har detta lilla land, som blott har en storlek som ungefär motsvarar ytan av Småland, plötsligt hamnat i världshändelsernas centrum. Dessförinnan sågs det som ganska otroligt att detta landområde skulle kunna hamna i centrum för världspolitiken och utgöra en plats för en sammandrabbning mellan världens nationer. Men det profetiska ordet i Uppenbarelseboken har redan för tvåtusen år sedan pekat ut att detta kommer att bli centret för en krigsdrabbning av aldrig tidigare skådat slag. Vi kan säga att det är först i vår generation, som det blivit realistiskt att det skulle bli en verklighet.

I detta område finns det stora spänningar och ännu har ingen lyckats skapa ett verkligt fredstillstånd här, sedan Israels bildande 1948. Detta trots att ett stort antal medlingsförsök gjorts på högsta diplomatiska nivå. När till slut alla medlingsförsök och fredssträvanden har omintetgjorts, kvarstår den bild som det profetiska ordet talat om, en strid på *"den plats som på hebreiska heter Harmagedon"*.

10. Upp. 16:21: *"Stora hagel, tunga som talenter, föll ner från himlen över människorna, och de hädade Gud för hagelplågan, eftersom den var mycket svår."*

Vad som det talas om i denna profetiska förutsägelse är att det kommer att falla hagel och att dessa är så tunga som talenter. Det som vi då frågar oss är, vad är vikten av en talent? Vi har ju inte denna viktenhet i vår tid.

Uppslagsverk ger oss den upplysningen att viktenheten för en talent genom tiderna har varierat mellan 30 och 50 kilo. Detta gör plötsligt att denna bibelvers innehåller ett osannolikt budskap! Hagel som skulle vara i denna viktklass har vi aldrig hört talas om. Eller har vi?

De som tittade på SVT:s text-tv den 22 december 2002 fick nog anledning att blinka med ögonen och undra om de såg rätt när de kunde läsa om att det fallit hagelkorn som vägde 50 kilo!

Jo, det var rätt. Hagelkornen vägde 50 kilo och de hade fallit i Kina. En TT-artikel som man kunde läsa på Aftonbladets hemsida denna dag gav mer information. Det hade svept fram en vidsträckt hagelby med stormvindar över Zhanjiangregionen i södra Kina. Antalet döda var minst 29 människor förutom att ett hundratal skadades. I städerna Jinghong och Hetou var det en tjock matta av hagel och de största vägde 50 kilo.

Budskapet i den vers som vi citerat från Uppenbarelseboken, är väl kanske den som har det mest otroliga budskap som vi kan finna i Bibeln. Det finns säkert människor som tiderna igenom har ansett att Bibeln genom detta budskap knappast går att tro på. Nu har vi alltså fått svart på vitt att även detta budskap måste tas på allvar, det har ju skett och människor har sett det med egna ögon.

Nu tror jag inte att detta är den totala uppfyllelsen av denna profetia från Uppenbarelseboken. Det kommer med största sannolikhet att bli en än mer omfattande uppfyllelse av att så tunga hagel kommer att falla. Kanske detta bara var ett exempel och en förvarning om vad som komma skall.

När vi nu tagit del av en ganska otrolig profetia i Uppenbarelseboken och sett att den inte hör hemma i sagornas värld, då borde vi med respekt kunna ta del också av de andra profetiska förutsägelseerna i denna bok, även om vi än inte sett uppfyllelsen av dem.

Vi har nu tittat på tio olika versar i Uppenbarelseboken som har profetiska förutsägelser. Vi kan också konstatera att vi kan börja förstå innehållet och uppfyllelsen av dessa. När vi går igenom versarna kan vi också fastslå att det är just vår generation som har sett och börjat kunna ta till sig och förstå innehållet i dessa profetior.

När vi nu under senare år kunnat börja skönja uppfyllelsen av en del av Uppenbarelsebokens profetior, är det som signaler på att vi står inför den totala uppfyllelsen av de många profetiska förutsägelseerna som finns i denna bok. Det borde leda till att vi förstår hur unik vår tid är och att den profetiska vaksamheten höjs till högsta nivå och att vi framför allt förstår att Jesu andra tillkommelse kan vara mycket nära i tiden och att vi skall vara redo för denna händelse.

7

Äntligen fred

Uppenbarelseboken skildrar till stora delar händelser som på ett omvälvande sätt kommer att avsluta den nuvarande tidsåldern. De flesta bibelläsare berörs säkert av den dramatik som utmålas i denna Bibelns sista bok och har säkert många frågor inför varför detta måste ske.

För att vi skall förstå det behöver vi ha ett större perspektiv och helhetsförståelse för vad Guds planer är. Han avser att upprätta ett paradiskt tillstånd, det som en gång gick förlorat, detta beskrivs i inledning av 1 Mos.

Krossandet av Guds fiende, djävulen, och fånglandet av honom utgör förutsättningen för att detta tillstånd skall upprättas. Det var också denne djävul som orsakade att tillståndet av harmonin i skapelsen mellan Gud och människa, förstördes.

Gud kommer att frånta djävulen hans makt och inflytande i denna världen. För det är så att djävulens maktinflytande har varit ett faktum fram till att detta sker. Guds ord är tydligt när det gäller det nuvarande inflytandet av djävulen i världen: *"hela världen är i den ondes våld"*. 1 Joh. 5:19.

Detta är en förklaring på all den ondska som finns och det onda som sker i vår värld. Detta är också svaret på påståenden som en del gör och som brukar uttryckas ungefär så här: "Det kan väl inte finnas någon god Gud, så mycket ondska som det är i världen." Svaret är att det är Guds motståndare, djävulen, som är den som orsakar denna. Ondskan skall naturligtvis tillskrivas den som förorsakar den!

Detta påstående, som så många framför om Gud och onskan, är många gånger bara en dålig ursäkt för att inte omvända sig till Gud. Man väljer istället att leva vidare ett själviskt liv, bortkopplad från Honom som är vårt ursprung.

Detta gör att människan, genom att gå sin egen väg, förlänger det val som gjordes av människan i Edens lustgård. Det i sin tur leder till att djävulen får fortsatt inflytande här i världen, samt att synden och onskan får kanaler att verka genom.

Mitt i detta onskans territorium finns också Guds inflytande. Guds rike är ett centralt begrepp i Bibelns undervisning. Där människor vänder sig bort från Guds fiende till Gud, där upprättas Guds rike som "små öar" på ett onskans territorium, som alltså beskrivs som att *"hela världen är i den ondes våld"*. Vad som sägs i första delen av denna vers i 1 Joh. 5:19, blir då den underbara verkligheten att man inte behöver tillhöra denna ondska och den som förorsakar den, utan det slås fast: *"Vi vet att vi tillhör Gud."*

Fram till den dag då djävulen kommer att besegras och fångslas så är Guds rike fortfarande som "öar" i denna värld. Det kommer i alla fall att bli en förändring, Guds rike skall omfatta hela vår värld! Det är det hoppets budskap som redan nu kan förmedlas till alla som ser onskans verklighet inför sina ögon.

För att detta skall ske behöver onskan krossas i grunden, det är detta som beskrivs i Uppenbarelseboken. Det blir en andlig strid, vilken kommer att få synliga och omvälvande händelser här på jorden, som resultat. Precis som en krigsföring leder till död och elände innan en seger blivit resultat av att striden utkämpats, så kommer det att bli i denna värld. Det går inte att blunda för att Uppenbarelseboken är tydlig i sin beskrivning av detta.

Lika tydlig är också Uppenbarelseboken om vem som kommer att gå segrande ur denna andliga kraftmätning. Så här presenteras segraren: *"Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst, och han som satt på den heter Trofast och Sann, och han dömer och strider i rättfärdighet."* Upp. 19:11. Det handlar om Guds Son, Jesus Kristus.

Vi behöver återge ett större stycke från det efterföljande kapitlet, det 20:e, för att vi skall se vad den andliga segern får för konsekvenser: *"Och jag såg en ängel komma ner från himlen med nyckeln till avgrunden och en stor kedja i handen. Och han grep draken, den gamle ormen, det är Djävulen och Satan, och band honom för tusen år. Sedan kastade ängeln honom i avgrunden, stängde till den och förseglade den över honom, för att han inte längre skulle bedra folken, förrän de tusen åren har nått sitt slut. Därefter skall han släppas lös för en kort tid. Och jag såg troner, och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg deras själar som hade halshuggits därför att de hade vittnat om Jesus och förkunnat Guds ord och inte hade tillbett vilddjuret och dess bild och inte tagit emot dess märke på pannan eller handen. De levde och regerade med Kristus i tusen år. Men de andra döda levde inte, förrän de tusen åren hade gått. Detta är den första uppståndelsen. Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden inte någon makt, utan de skall vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år. Och när de tusen åren har nått sitt slut skall Satan släppas ut ur sitt fängelse. Och han skall gå ut för att bedra folken vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till striden, och deras antal är som sanden i havet. De drog upp över hela jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem. Och djävulen som hade bedragit dem, kastades i sjön av eld och svavel, där också vilddjuret och den falske profeten är. Och de skall plågas dag och natt i evigheternas evigheter."* Upp. 20:1-10.

Vi ser här att djävulen fångas för tusen år, hans inflytande över världen finns inte under denna tid. Vi ser också att efter dessa år får han för en kort tid befrielse, innan hans öde beseglas för all evighet.

Det vi också lägger märke till i den återgivna bibeltexten, är att det talas om en tidsperiod på tusen år. Denna tid slås fast inte mindre än sex gånger i texten, detta i versarna 2, 3, 4, 5, 6 och 7.

Denna upprepning säger oss att det är en speciell tidsperiod som på detta sätt understryks. Det är verkligen också en mycket speciell tid som jorden kommer att uppleva under dessa år. Det ser vi av flera andra bibelställen i Guds ord.

Ett av dessa finner vi i Jes. 65:25: *"Vargar skall gå i bet med lamm, lejon skall äta halm som oxar, och stoft skall vara ormens föda. Ingenstans på mitt heliga berg skall de göra något ont eller skadligt, säger HERREN."*

Det som beskrivs här är verkligen en annorlunda bild än den nuvarande, den talar om att i skapelsen har inträffat en harmoni som även berör djurvärlden. Denna harmoni kommer inte att vara begränsad bara till djuren, även människor kommer i harmoni både med sig själva och med andra människor. Då blir det inga strider mer, vapen behövs inte längre, så här säger profetian i avslutningsdelen av Jes. 2:4: *"Då skall de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skall inte mer lyfta svärd mot varandra och inte mer träna sig för krig."* Jes. 2:4.

Denna bibelvers har legat till grund för den skulptur som finns utanför FN-byggnaden i New York. Skulpturen föreställer en man som smider om ett svärd till en plogbill. Detta visar en vision som står som symbol för FN:s arbete att skapa fred.

Detta är en god vision som man arbetar utifrån, men den kommer inte att fullt ut förverkligas förrän den kommer som kan skapa en verklig bestående fred. Det sker då Jesus återkommit till jorden och upprättat sitt tusenåriga fridsrike. Det är också vad som sägs i inledningen av den citerade versen, Jes. 2:4: *"Han skall döma mellan hednafolken och skipa rätt åt många folk."*

Så blir det under Kristi regering i det rike som präglas av frid och därför brukar omnämnas som fridsriket. Från vilken plats Kristus skall regera, finns också profetiskt omtalat hos profeten Jesaja: *"Ja, många folk skall gå i väg och säga: 'Kom, låt oss gå upp till HERRENS berg, till Jakobs Guds hus. Han skall undervisa oss om sina vägar, så att vi kan vandra på hans stigar.' Ty undervisning skall gå ut från Sion, HERRENS ord från Jerusalem."* Jes. 2:3.

Bibelstället visar på hur folkslag skall söka sig upp till Jerusalem, där Kristus då sitter på tronen. Där är Han omgiven av ättlingar till det folk som Gud utvalde och slöt sitt förbund med, nämligen Israels barn. Då är de till fullo samlade tillbaka till sitt forna hemland. I vår tid ser vi hur detta folk nu återvänder från världens olika länder, efter en lång förskingring.

Återvändandet som nu sker är ett av de absolut säkraste tidstecken som pekar på att vi lever i denna tidsålders slut och att Jesus snart kommer åter. Detta återvändande kommer inte att bli fullbordat förrän det tusenåriga riket upprättats. Då kommer Han själv att vaka över församlandet av det gamla förbundets folk. Vi läser om detta hos profeten Mika och vi ser där koppling till att Jesus då är konung i Jerusalem, på Sions berg: *"På den dagen, säger HERREN, skall jag samla ihop de haltande och föra samman dem som drivits bort och dem som jag låtit drabbas av olyckor. Jag skall låta de haltande bli en kvarleva, och de som drivits långt bort ett mäktigt folk, och HERREN skall vara konung över dem på Sions berg, från nu och till evig tid."* Mika. 4:6-7.

Under det tusenåriga riket kommer alltså församlandet av det gamla förbundets folk att fullbordas. De skall då upprättas som folk till den ställning som var deras kallelse, nämligen att vara folkens ljus och budbärare om Herren.

När Herren Jesus satt sig på tronen i Jerusalem skall folken komma och se Hans härlighet. Budbärarna, som kallelsen går ut genom, är de församlade Israels barn. Så här beskriver profeten Jesaja detta: *"Jag känner deras gärningar och deras tankar. Den tid kommer då jag skall samla alla hednafolk och tungomål, och de skall komma och se min härlighet. Jag skall sätta ett tecken ibland dem. Några av dem som blir räddade skall jag sända som budbärare till hednafolken, till Tarsis, till Pul och Lud, bågskyttefolken, till Tubal och Javan, till kustländerna i fjärran, som inte har hört talas om mig eller sett min härlighet. De skall förkunna min härlighet bland hednafolken."* Jes. 66:18-19.

Det kommer att finnas överlevande efter vedermodan av både judar och andra människor i världen. Judarna kommer då att avsluta det missionsuppdrag som den kristna församlingen haft. De kommer att nå de sista av de onådade människorna som det uttrycks här i Jes. 66:19 *"som inte har hört talas om mig"*.

Ibland kan man få höra att Jesus inte kan komma förrän alla människor hört evangeliet. Det är en missuppfattning, Bibeln lär inte detta. Vanligtvis framförs Jesu ord i Matt. 24 som argument för denna uppfattning.

När man ser efter närmare, så säger inte Jesus det i sin undervisning i Matt. 24. Lärjungarna ställer tre frågor, det ser vi i inledning av kapitlet. Det handlar om tecken till tiden för templets förstörelse, Jesu återkomst och tidens ände. Så här uttrycker lärjungarna det och den första frågan handlar om templet, som Jesus sagt skulle komma att förstöras: *"När Jesus sedan satt på Oljeberget och lärjungarna var ensamma med honom, gick de fram till honom och frågade: "Säg oss: När skall detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?"* Matt. 24:3.

Jesus svarar på dessa tre frågor och nämner tecken för dessa händelser. Det är viktigt att se att det är en åtskillnad på Jesu återkomst och tidsålderns slut, eller tidens ände, som det uttrycktes i den gamla bibelöversättningen. Det skiljer tusen år mellan dessa två händelser och den tid då fridsriket med Jesus som regent råder på jorden.

När det gäller evangeliets förkunnelse säger Jesus: *"Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma."* Matt. 24:14. Alltså när evangeliet predikats för alla folk kommer slutet, det är efter tusenårsriket. Under detta rikets tid fullbordas missionsuppdraget, judarna kommer att fullfölja det. Judarna söker dels upp folk som inte hört om Herren, men folken kommer också att söka vägledning genom detta folk. Det ser vi beskrivet hos profeten Sakarja: *"Så säger HERREN Sebaot: 'På den tiden skall tio män, av alla språk och länder, gripa tag i mantelfällen på en judisk man och säga: 'Låt oss gå med er, för vi har hört att Gud är med er'."* Sak. 8:23.

Hos judarna finns också ett medvetande om att ett rike skall upprättas, där Israel skall stå i centrum. Jesu lärjungar visste det och förväntade sig att Han skulle upprätta det. Detta framgår också tydligt i den fråga som de framställer till Honom: *"När de nu var samlade frågade de honom: 'Herre, är tiden nu inne för dig att återupprätta riket åt Israel?'"* Apg.1:6.

Tiden var inte inne då frågan framställdes och har ännu inte kommit. Väntan på detta rike har nu funnits under hela den kristna församlingens tid och denna har också i sina böner bett om att detta rike skall komma. Jesus själv har lärt oss att be om det i den bön som vi kallar för Fader Vår och där vi ber om att Hans rike skall komma.

Många tänker inte på att den bönen syftar just på detta rike som vi kallar för tusenårsriket och där Jesus kommer att vara konung. Överhuvudtaget så har vi nog många gånger försummat undervisningen om detta rike, men bönerna om att detta rike skall komma, de kommer att få sin uppfyllelse.

Detta rike kan ligga mycket nära i tid. Efter den korta tid av vedermöda, som skall övergå jorden, kommer detta rike att upprättas. Då har Antikrists rike blivit krossat och den falska freden avslöjats. Äntligen kommer då den äkta fred som människor förgäves väntat på så länge. Denna fred kan bara skapas av fredsfursten själv, Jesus Kristus - äntligen fred på jorden!

8

Det stora allvaret

Slutet av Uppenbarelseboken visar på det stora allvaret av att vara människa. Alla människor kommer till en slutdestination. Vår väg här i detta liv kommer att leda fram till ett slutligt evigt mål. Inget kan vara viktigare än att ha detta klart för sig.

Människan är en evighetsvarelse: *”Också evigheten har han lagt i människornas hjärtan.”* Pred. 3:11. Detta kan ses i ljuset av när Gud skapade människan. Om det kan vi läsa i 1 Mos. 2:7: *”Och HERREN Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse.”*

Eftersom Gud är evig fick människan del av Hans eviga ande när den inblåstes i människan. På detta sätt blev alltså människan en evighetsvarelse och jordelivet kan liknas vid en förberedelsetid inför evigheten. För oss människor betyder döden bara slut på livet på jorden, inte på vår existens.

Eftersom detta är den andliga lag som vi alla lever under, är det av stor vikt att vi lever med detta för våra ögon. Det ger oss då perspektiv på vad som verkligen är av största betydelse, nämligen hur evigheten en gång kommer att gestaltas för oss. Vi behöver väl förvalta den tid vi har på jorden så att vi inte behöver ångra vad vi gjort av den. Johannes av Korset framställer allvaret av detta på följande sätt: *”I räkenskapens stund måste du bittert ångra, att du inte använt din tid på jorden i Guds tjänst. Varför gör du inte med den och brukar den så som du skulle vilja ha gjort det, när du står inför döden?”*

Vid läsning av Bibeln kan man inte undgå att se att den talar om två olika slutmål, en himmelsk tillvaro och en förtappelsens boning. Detta är en grundläggande uppfattning av Guds ord och har funnits med i förkunnelsen genom kyrkans historia och har baserats på Bibelns undervisning.

Under senare tid har dock en förskjutning ägt rum. I förkunnelsen har mer eller mindre bara det ena perspektivet på evigheten lyfts fram, nämligen det himmelska. Detta har lett till att många människor knappast reflekterar över att Bibeln faktiskt också talar om en osalig och fruktansvärd tillvaro efter döden.

När Bibelns sista bok beskriver evigheten, framställs allvaret med förtappelsen mycket klart. Vi har ingen rätt till att ta bort denna allvarliga del ur Gud ord. Det finns till och med en varning för att överhuvudtaget ta bort någon del av den uppenbarelsen som är förmedlad i Uppenbarelseboken. Så här lyder denna varning: *”Och om någon tar bort något från de ord som står i denna profetias bok, skall Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, som det står skrivet om i denna bok.”* Upp. 22:19.

Även om vi inte tar bort något från det gudomliga tilltalet, kan även en förkunnelse som utelämnar delar av Guds ord ge en felaktig uppfattning. Vi kan se det även på andra områden. En stark betoning på Guds kärlek kan sägas ha präglat senare tids predikan. Detta kan lätt skapa en uppfattning som ger en begränsad gudsbild.

Gud är kärlek, det är sant, men till bilden av Gud behöver läggas fler egenskaper. Gud är helig, det lär oss Bibeln också. Guds helighet leder till att Han inte kan beblanda sig med orättfärdighet och synd, Han hatar detta. Detta ger oss också insikten om Guds vrede.

Att påpeka något om Guds vrede kan leda till reaktioner. Den som under en tid bara har fått höra om Guds kärlek, kan kraftigt reagera och ifrågasätta detta. En studie av gudsordet måste få vara det avgörande. Det kan leda till överraskande insikt på det här området.

För att få en bild av hur ofta Bibeln talar om Guds kärlek och Guds vrede, kan man undersöka det antal gånger som detta kommer till uttryck. Det visar sig att uttrycket ”Guds vrede” förekommer fler gånger än ”Guds kärlek”. Även om detta inte kan sägas ge hela bilden, tyder det på att vi behöver mer balanserad förkunnelse, som ger oss en större helhetsbild av Guds egenskaper.

Det är nyttigt att gudsbilden kompletteras. Gud är inte någon som bejakar allt vad människan gör, det måste vi ha klart för oss. En ensidig förkunnelse om Guds kärlek kan lätt leda till att människor kan få en sådan uppfattning.

Vi behöver även inse att tillståndet i kyrkor, även till en del också samhället, påverkas av vår gudsbild. En felaktig och obalanserad sådan får negativa konsekvenser. En som framställt detta på ett klagande sätt var Martyn Lloyd-Jones. Han betraktades som en av de största förkunnarna under 1900-talet och man gav honom beteckning ”den siste predikanten”. I sin förkunnartjänst i Westminster Chapel i London, fängslade han sina åhörare med sin gedigna bibelutläggning. Han har också skrivit ett stort antal böcker. I en av dessa ger han uttryck för det som jag här påpekat. Här återges ett stycke från boken *Revival* i översättning:

”Jag har ofta hävdad och jag upprepar det igen, att tillståndet i kyrkan idag har en huvudorsak. Och det är att under det senaste århundradet, från omkring trettioåret av detta århundrade, kom en ny attityd till den Heliga Skrift. Människor bestämde att de visste mer om Guds karaktär, än vad som är uppenbart i den här boken. Och vad de gjorde var att säga att Gud är kärlek och inget annat. Så har de tagit bort vreden, de har tagit bort rättskipningen och rättfärdigheten och allt det Gud har uppenbart om sig själv och de har sagt att Gud skall fria den skyldige. ’Gud’ säger de, ’är kärleken’. ’Det spelar ingen roll vad du gör. Gå och säg att du är ledsen. Be om förlåtelse och allt är bra!’ Men detta är en lögn. Och laglösheten, som vi ser i världen och laglösheten i kyrkan, härrör från detta och inget annat.” Slut citat.

I tider när förkunnelsen gett människor ett helhetsperspektiv på Guds ord och därmed även sina egna liv, har detta skapat en moralisk medvetenhet. Man har burit på en förståelse för lagen om sådd och skörd. Ansvar för sina handlingar har gjort att mycket av ondska har hållits tillbaka.

Även den engelske premiärministern Winston Churchill tyckes ha insett vikten av att inga av Bibelns huvudsanningar hålls tillbaka i förkunnelsen. Han uttryckte sig så här vid ett tillfälle: ”Det moraliska jordskredet i Storbritannien kan hänföras till det faktum att himmel och helvetet inte längre predikas i landet.”

Naturligtvis ger ett evighetsperspektiv avtryck i människors liv. Man kan med det inte leva hur som helst, när man vet att det kommer en räkenskapsdag. I avslutningen av Uppenbarelseboken tecknas denna, se Upp. 20:11-15.

Dessa verser följer efter beskrivningen av fridsriket som omfattar tusen år, detta rike omtalas i de inledande verserna i kapitlet. Den slutliga domsakten inträffar alltså efter fridsriket. I samband med denna öppnas livets bok. Att ha sitt namn i denna bok är avgörande för var evigheten kommer att tillbringas.

Bibeln ger följande allvarliga besked, om inte namnet finns i denna bok: *”Om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.”* Upp. 20:15. ”Eldsjön”, det är en beskrivning på förtappelsens boning.

Finns det verkligen en sådan plats som här beskrivs? Stämmer detta med Jesu undervisning? Ja, vi finner att Jesus också undervisar om detta. Så här säger han i Matt. 25:41: *”Sedan skall han säga till dem som står på den vänstra sidan: ’Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.’”*

Hur allvarligt Jesus verkligen ser på vilka konsekvenser synden kan medföra, det ser vi i Mark. 9:43-48: *”Om din hand förleder dig till synd, så hugg av den! Det är bättre för dig att gå in i livet stympad än att ha båda händerna i behåll och komma till Gehenna, till elden som aldrig släcks. Och om din fot förleder dig till synd, så hugg av den! Det är bättre för dig att gå in i livet halt än att ha båda fötterna i behåll och kastas i Gehenna. Och om ditt öga förleder dig till synd, så riv ut det! Det är bättre för dig att gå in i Guds rike med ett öga än att med båda ögonen i behåll kastas i Gehenna, där deras mask inte dör och elden inte släcks.”*

Vilken väckelsepredikan Jesus håller! Vi är inte vana vid att höra en så radikal varning för synden och dess följder, vi skulle säkert reagera om någon talar på detta sätt i vår tid. Det säger oss egentligen att vi har valt att undgå allvaret i Jesu undervisning. Vi behöver vakna upp inför det.

Med denna undervisning vill Jesus visa att ingen uppoffring eller försakelse är för stor för att vinna det eviga livet i Guds himmel. Han illustrerar detta genom att ge bilden, att även om man så stympar sin egen kropp för att inte synda, så är det bättre än att gå till förtappelsens boning.

Hur många har inte sålt sin frälsning för omoral och andra synder! Det hade kunnat undgås om man hade förstått frälsningens värde och evighetsallvaret. Moses hade det rätta perspektivet på livet. Så här sägs det om honom i Hebr. 11:25: *”Han valde att hellre bli illa behandlad tillsammans med Guds folk än att en kort tid leva i syndig njutning.”*

Olika länder har upplevt stora folkväckelser, där stora skaror har bärgats för Guds rike. I dessa väckelser har ofta evighetsperspektivet lyfts fram i förkunnelsen. Detta har gjort att människor insett allvaret och vikten av att fatta en personlig avgörelse för Gud. Vi behöver ta lärdom av samma förkunnelse som präglade dessa väckelser.

En del anser att vi inte skall skrämman människor med talet om den eviga förtappelsen. Detta kan till en del sägas vara ett ytligt betraktelsesätt. Det handlar inte om att skrämman, utan att upplysa människor om att Guds ord faktiskt talar om allvaret av att gå evigt förlorad. Det handlar snarare om att varna än att skrämman.

Ser vi en människa som befinner sig i en farofylld situation och vi då varnar henne, så handlar det inte heller om att skrämman för faran, utan att varna. Detta är verkligen ett uttryck för omsorg om och kärlek till våra medmänniskor att handla så. Detsamma kan sägas om att påminna människor om evighetsallvaret. Det är då evangeliet blir det goda budskapet för dessa människor. Man behöver inte gå förlorad, utan det finns räddning, genom att Jesus dog för oss och våra synder. Ett budskap om att ”du behöver Jesus”, blir inte begripligt för människor om de inte vet varför de behöver Honom. Här har vi nog missat mycket när det gäller att få människor att inse behovet av den frälsning som Jesus har berett oss.

När vi inser allvaret av att gå förlorad, då inser vi också det verkliga värdet av den frälsning som Jesus har berett för oss. Frälsningens värde får inte devalveras. Hur dyrbar framstår inte den när vi ser vad en evighet utan denna betyder! Det kommer också att ge oss en än större uppskattning av försoningsverket som Jesus utförde.

Ibland kan man få höra människor som ger uttryck för tron att helvetet, det är här på jorden. Man tycker det finns så mycket ondska i denna värld, så att något värre tillstånd än detta kan man inte tänka sig.

Visst finns det mycket ont och uttryck för ondskan i vår tillvaro, men sant är också att det finns mycket goda människor som utför mycket av godhet mitt i all ondska. Man kan på så sätt säga att det blir en balansering och att ondskan inte blir totalt dominerande.

Även utifrån ett rent andligt perspektiv finns det en form av balansering. Bibeln lär tydligt att djävulen är verksam i denna värld, se 1 Joh. 5:19. Samtidigt är den Helige Ande verksam på jorden. Detta gör att det finns en motkraft till de onskans krafter som djävulen ligger bakom. Det är genom att förstå hur det är i den här världen, där kampen mellan det onda och det goda utspelas, som vi kan få en förståelse för vad himmel och helvete kommer att bli. Där har för alltid allt ont och gott skilts åt.

När all ondska är utestängd och Guds godhet bara uppfyller hela tillvaron, då får vi en aning om hur underbar himlen kommer att bli. Där finns ingen ondska, det finns inget av avund, strid, själviskhet, ej heller någon sjukdom eller lidande överhuvudtaget. Bara kärlek och godhet. Låt oss försöka att föreställa oss detta paradisiska tillstånd redan nu, en sådan tillvaro är något att se fram emot!

Likaså kan vi något lite föreställa oss hur fruktansvärt tillståndet blir i helvetet. Desslikes kan vi försöka att föreställa oss en tillvaro där Guds godhet inte finns som väger upp onskans krafter, utan där det bara finns hat, grämselse, avund och alla andra former av ondska och allt lidande. Detta är en tillvaro där normalt sett ingen människa vill tillbringa sin evighet.

Vilket glädjebudskap vi har att framföra till alla människor, man behöver inte hamna på denna fruktansvärda plats! Guds utsträckta hand till mänskligheten är Jesus. Detta är en hand som genomför räddningen, den enda räddning som finns. Låt oss ta vara på den!

Guds stora räddningsplan, men också allvaret, finns tecknad i dessa versar: *"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. Och detta är domen: ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret och inte ljuset, eftersom deras gärningar var onda. Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. Men den som lyder sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud."* Joh. 3:16-21.

Jesu lärjunge Johannes är den som nedtecknat detta budskap om Guds frälsningsplan. Det är samme Johannes som fick den uppenbarelse som återfinns i Bibelns sista bok. Den boken ger oss ett perspektiv på livet och evigheten. Låt oss därför ta vara på dess uppmaning: *"Salig är den som läser upp och saliga är de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som är skrivet i den. Ty tiden är nära."* Upp. 1:3.